NİSAN 1984 SAYI: 21 2 DM

Dayanışma

ŞAHİNKAYA TELAŞLI!

- ŞAHİNKAYA'NIN BASIN TOPLANTISINI EVREN ENGELLEDİ
- HAVA KUVVETLERİ KOMUTANI BİR GENELGE YAYINLAYARAK BODUR SERAMİKLERİNİN KULLANILMASINI YASAKLADI

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yurtiçinde yayınladığı GERÇEK gazetesinin, Cuntacı generallerden Şahinkaya'nın suistimallerini açıklayan sayısı büyük yankılar yarattı. Ocak ayında TSİP militanlarının yaygın bir şekilde dağıttığı, ve posta ile tüm kamu kuruluşlarına, üniversitelere, lise ve ortaokul müdürlüklerine, hastanelere, barolara, siyasi partilerin merkez, il ilçe binalarına, tüm gazetelere, ülkenin önde gelen tüm aydınlarına yolladığı GERÇEK gazetesi, Ocak ortalarından başlayarak Şubat ayı boyunca tüm ülkede başlıca konuşma mevzuu oldu. Birçok kimse ellerine gelen nüshayı fotokopi ile çoğaltıp, kendi çevrelerinde dağıttılar. O kadar ki, bazı kişiler Şahinkaya olayını fotokopinin fotokopisinden okumak zorundan kaldılar. Bunlardan bazıları, GERÇEK gazetesinin üzerinde yer alan yurtdışı adresine başvurarak gazetenin yeni baskısının yapılmasını istediler. Bir yurttaşımız, daha yaygın dağılımın sağlanması için gazetenin nerelere yollanması gerektiği hakkındaki önerilerini bize mektupla iletti. Avrupa'da yaşayan ve yurtiçindeki yakınlarından olayı öğrenen bazı kişiler gazetemizin Duisburg'daki burosuna telefon ederek kendilerine gazete gönderilmesini istediler. Keza Dayanışma gazetesinin Avrupa'daki yayını da geniş yankılar uyandırdı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yurtiçindeki istihbarat kaynaklarından edinilen bilgilere göre Cuntacı general Şahinkaya GERÇEK'in yayınından büyük bir rahatsızlık duydu. Bir basın toplantısı düzenleyerek yayınımızı yalanlamak istedi. Milli İstihbarat Teşkilatı'nın askeri kanadı Şahinkaya'nın bu isteğini engelledi. Bu sırada yurtdışında bulunan Evren döndüğünde kendisine danışıldı. Evren, deştikçe işin kötüleşeceğini

(Devamı 7. sayfada)

35 SAATLİK İŞ HAFTASI MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

F.Almanya'da başını IG Metal Sendikası'nın çektiği ve tüm DGB sendikalarının yürüttüğü, haftalık çalışma süresinin ücret kısıtlanması olmadan 35 saate düşürülmesi mücadelesi giderek yaygınlaşıyor. Sendikaların gelişen bu mücadelesi karşısında, gerek işverenler ve gerekse işveren sözcülüğü yapan çeşitli basın yayın organları ve politikacılar da 35 saatlik iş haftası aleyhine kamuoyu oluşturma çalışmalarını daha da hızlandırıyorlar.

Geçtiğimiz ay içinde IG Metal Sendikasının uygulamaya başladığı uyarı grevlerinin ilki Hanau şehrinde yapıldı. 3000 metal işçisinin katıldığı uyarı grevinde gerek Alman ve gerekse yabancı işçiler tam bir bütünlük içinde 2 saatlik eylemi başarı ile gerçekleştirdiler. İkinci uyarı grevi ise Gelsenkirchen şehrinde yapıldı. Yaklaşık 5000 metal işçisinin katıldığı grev başarıyla bitirildi. Mart ayının son haftasında büyük bir uyarı grevi de Kuzey Ren Westfalye eyaletinde gerçekleştirildi. 12 bin metal işçisinin katıldığı uyarı grevine yabancı işçilerin büyük bir bölümünün de katıldığı gözlendi. DGB sendikaları, bir taraftan işverenlere karşı 35 saatlik iş haftasını bilek gücü ile kabul ettirme mücadelesini sürdürürken, diğer yandan gerek Alman kamuoyunu ve gerekse ülkede yaşayan 4,5 milyon yabancı kamuoyunu aydınlatmak ve mücadelenin genel olarak F. Almanya'da yaşayan tüm insanlara getireceği yararlardan söz etmek ve bu yönde kamuoyu oluşturmak için geniş bir kampanyayı başlattı. Bütün büyük kentlerin önemli merkezleri 35 saatlik iş haftasının getireceği yararları açıklayan, afiş, pano ve pullarla süslendi. Bunun yanında IG Metal sendikası konuyla ilgili 10 milyon el ilanı bastırarak geniş emekçi kitlelere dağıtmaya başladı. Bu çalışmaların bir bölümü olarak yine IG Metal sendikası ülkede yaşayan yabancı işçilere, kendi lisanları ile 2 milyon çeşitli broşürler bastırarak, dağıttı. IG Metal Sendikasının türkçe yayınladığı broşürde 35 saatlik iş haftası mücadelesinin işçi sınıfına getireceği kazançlardan bahsedilirken, işverenlerin özellikle körüklediği yabancı düşmanlığının da üzerine gidilmekte ve işsizliği artışını yabancı işçilere yükleyen bu görüş reddedilerek, şöyle denilmektedir:

"Bazı almanlar, işsizliği önleyebilmek için, çalışma süresini kasıltmak yerine, yabancı işçiler ülkelerine geri yollanmalıdır, diyorlar.

Buna karşı IG Metal, bu insancıl olmadığı gibi, yanlış ve aptalca bir gerekçedir, diyor.

İnsancıl değildir çünkü, yabancı arkadaşlarımız alıp, kullanılıp, atılacak bir alet değildir.

Yanlıştır çünkü, Alman sanayiinin yabançı emekçilere bugün de ihtiyacı vardır.

Aptallıktır çünkü, işyerlerini yabancı arkadaşlarımız değil, işverenler yok ediyorlar."

Bu arada Hessen eyaletinde 310 bin metal işçisi adına yürütülen toplu sözleşme görüşmeleri, işverenlerin haftalık

(Devamı 7. sayfada)

Newroz
Danimarka'da Coşkuyla Kutlandı

(Yazısı 7. sahifede)

Dayanışma

25 Mart yeter mi?

25 Mart yerel seçimleri sonuçlandı. 6 Kasım sözde seçimleriyle mukayese imkanını veren İl Genel Meclis seçimlerine göre Özal sadece % 4'lük bir kayıpla oylarını büyük ölçüde korudu. Mecliste'ki resmi partiler silindi. SODEP ikinci, Doğru Yol üçüncü parti haline geldi. Bütün yorumcuların ortak kanısına göre, iktidarı "meclis"te, muhalefeti "meclis" dışında bulunan bir garip yapı ortaya çıktı.

Özal bu başarısını neye borçludur. Birincisi, kendisi de 6 Kasım seçimlerine katılmasına "izin" verilmiş bir parti olmasına rağmen, MDP ve HP'ye nazaran Cunta iradesine rağmen seçimlere katılmış gibi bir hava vermeye muvaffak olmuştur. Geniş yurttaş kitlelerinin gözünde Özal'ın partisi Cunta partisi olarak görülmemektedir. ikincisi, 6 Kasım "seçim"lerinde, Adalet Partisinin devamı olan partinin katılmaması sağlandığından, Özal iktidar olabilmiş ve bu olanağı yerel seçimlerde iyi kullanmıştır. Seçmenin, yerel hizmetlerdeki olanakları artırmak için iktidarla ters düşmemek eğilimini iyi sömürmüştür. Üçüncüsü seçmen tarafından Demirel'in çok yakını olarak bilindiğinden ve getirdiği politikalarda AP ile bir farklılık göstermediğinden büyük ölçüde AP'nin devamı gibi kendisini göstermiştir. Ve nihayet gecekondularda yaşayan milyonlarca emekçinin en büyük korkusunu, başlarını soktukları evciklerinin yıkılması felaketini ustalıkla istismar etmiş ve cennetten arsa satan papazlar gibi, emekçinin eline bir kağıt vererek, sülün Özallığını göstermiştir. Oysa bu kağıtların hiç bir geçerliliği yoktur. Gecekondunun üzerine inşaa edildiği arsa, bedeli ödenerek sahibinden satın alınmadıkça bu kağıtlar sadece kağıttırlar. Ancak bunu kitlelere kimse anlatamamıştır.

İsmet Paşa dönemi klasik CHP'si hüviyetiyle Sodep, demokratik hak ve özgürlüklere vurguyla sahip çıkmamış, bu özlemleri taşıyan seçmenlerde fazla bir heyacan uyandırmamış ve 1977 seçimlerinde CHP'nin vardığı seviyeye, Halkçı Partisi'nin oyları kendisine eklense bile ulaşmamıştır.

Sonuç olarak yerel seçimler Türkiye'de demokrasi mücadelesine birşey katmamıştır. Defalarca yazdığımız gibi demokratik hak ve özgürlüklerin, uğrunda fedakar ve örgütlü bir mücadele verilmeden elde edilmeyeceği bir kere daha görülmüş, bunları şu veya bu burjuva partisinin iyi niyetinden bekleyen ve yaşadığımız faşist diktatörlüğü "bir rüzgardır, gelir geçer" sanan görüşler bir kere daha iflas etmiştir.

(Devamı 7. sayfada)

Belçika'da Yabancı Düşmanı Yasa kabul Edildi

Belçika'da göçmenler yasasına karşı mitingler yapıldı.

Gazetemizin Mart sayısında sağcı partiler koalisyonu tarafından hazırlanıp, meclise sunulduğunu bildirdiğimiz yeni Belçika Yabancılar Yasası geçtiğimiz günler içinde mecliste görüşülerek onaylandı. 61 red, 18 çekimser oya karşılık 100 oyla kabul edilen tasarı yabancıların ekonomik, sosyal, kültürel haklarına önemli kısıtlamalar getiriyor. Eş ve çocukların Belçika'ya getirilmelerini önemli ölçüde kısıtlayarak, ailelerin birleştirilmesi gibi en insancıl konularda bile antidemokratik ve çağ dışı düzenlemeler getiriyor.

(Devamı 7 sayfada)

Hapishanelerdeki Tutuklularla Dayanışma İçin Açlık Grevi

Türkiye'de Diyarbakır hapishanesinde uzun süreden beri devam etmekte olan açlık grevlerini ve ölenlerin sayısının 16'ya çıktığını, 53 kişinin de komada olduğunu Avusturya kamuoyuna duyurmak amacıyla, Avusturya'daki 5 Türkiyeli örgüt ortaklaşa bir açlık grevi başlattılar.

3 Mart günü başlayan ve 18 Mart'ta sona eren grev sonucu iki arkadaş rahatsızlanarak hastaneye kaldırıldı.
Kısa bir süre tedavi gördüler.

GERÇEK, Dem.İşçi Bir., İler.İşçi, Dev-İşçi ve Ala Rızgari sempatizanları tarafından düzenlenen eylem süresince neo-naziler birkaç kez provokasyona giriştilerse de, Türkiyeli, Avusturyalı, Yunanlı, İranlı demokratik güçler tarafından defedildiler.

Eyleme Avusturya'da bulunan diğer yabancı devrimci-demokratik kuruluş ve komitelerin, Avusturya demokra-

(Devamı 7. sayfada)

DİSK'İN 17. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ TOPLANTILARI

DİSK'in 17. kuruluş yıldönümünü kutlama toplantıları Mart ayı içinde F.Almanya'da ve İsviçre'de yapıldı.

ESSEN TOPLANTISI

F.Almanya'nın Essen kentinde yapılan toplantıya kalabalık bir Türkiyeli ve Alman emekçi topluluğu katıldı. Toplantıda birer konuşma yapan DİSK temsilcisi Yücel Top ve DİSK Yürütme Kurulu Üyesi Kemal Daysal, Türkiye'de faşist Evren Cuntasının zulmü ve zorbalığı altında bulunan tutuklu DİSK yöneticileri ve DİSK üyesi işçilerle dayanışmanın yükseltilmesi gereğini vurguladılar.

Toplantıya birer mesaj gönderen Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF), Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ASK), Dünya İş Konfederasyonu (DİK) ve Dünya Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu, tutuklu bulunan DİSK yöneticileri ve üyeleriyle dayanışmalarını dile getirdiler.

Toplantıya katılan 1000'i aşkın emekçi kitlesinin faşist cuntayı lanetleyen, tutuklu DİSK yönetici ve üyeleriyle dayanışmayı somutlayan sloganlarıyla süren toplantı, konuşma ve mesajların okunmasından sonra kültür programı ile devam etti.

Kültür programında sanatçılar, Fuat Saka, Ali Mahir, Komadilan, Hüseyin Kiraz ve Ali Asker çalıp söyledikleri türküleriyle, folklor ekipleri gösterileriyle toplantıyı renklendirdiler.

ZÜRİH TOPLANTISI

Demokratik Eylem Birliği (DEB) tarafından İsviçre'nin Zürih kentinde düzenlenen toplantıya 500'ün üzerinde bir yerli-yabancı emekçi kitlesi katıldı.

Gecede bir konuşma yapan, DİSK Genel Yönetim Kurulu Üyesi Yaşar Arıkan, faşizmin mahkemelerinde yargılanmakta olan DİSK yöneticileriyle ve diğer devrimci, demokratik siyasal tutuklularla dayanışmanın gün geçtikçe daha da yükseltilmesi gerektiğini, ve cuntaya karşı muhalefetin bir an önce en geniş kitlenin katılımıyla geliştirilmesinin önemini dile getirdi.

Daha sonra İsviçre Sendikalar Birliği (SGB) Başkanı, Meclis Üyesi ve İlticacılarla Dayanışma Kurulu (SAH) Başkanı Karl Aesbacb bir konuşma yaptı. Aesbacb konuşmasında, yargılanmakta olan DİSK yöneticileri ve üyesi işçilerle pratik alanda dayanışmanın yükseltilmesi ve en kısa zamanda insan haklarının ve demokrasinin en temel unsuru olan sendikal hak ve özgürlüklerin tanınması, bunun için cuntaya resmi yollardan baskı yapılması ve cuntaya karşı muhalefetin yükseltilmesi gereğine değindi. Konuşmasında üç ay önce kabul edilen gerici ilticacılar yasasını ve yabancılar polisinin demokrasi dışı uygulamalarını da eleştiren Aesbacb sözlerini "tüm DİSK yöneticilerine özgürlük" sloganı ile bitirdi.

Geceye katılan İlticacılarla Yardımlaşma Kurulundan (SAH) Aver Koch, İsviçre Demir Yolları Sendikası (SEW) Başkanı Antoni Kochet, İsviçre Emek Partisi Zürih Kanton Sekreteri A. Weile de dayanışma duygularını dile getirdiler.

Gece, Melike Demirağ ve Sümeyra Çakır'ın türküleriyle ve tek bir yürekten "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Özgürlük" sloganıyla sona erdi.

AÇIKÇA

Remzi ÇIĞ

Abes Ve Gerçek

Geçtiğimiz günlerde Alman Parlamentosunun bir oturumunda Türkiye'deki "insan hakları" tartışıldı. Yurtdışında, Türkiye hapishanelerindeki insanlık dışı baskı ve uygulamalar, Özellikle Diyarbakır cezaevinde katledilenlerle ilgili haberler, demokrasiden bir nebze olsun nasibini almış kişi ve kuruluşları büyük kaygı ve öfkeye düşürürken, Alman parlamentosundaki bazı tartışmalar doğrusu hayli ilginçti.

Resmen sağ partiler koalisyonunda hükümet ortağı, gayri resmi olarak ise faşist örgütlerin en büyük destekçisi CSU'unun sözcüsü "Sovyetler Birliği'nin senelerdir Türkiye'yi çökertmeye çalıştığını" söyleyerek, "bunu bilmeyen var mı?" diye sordu. Sosyal demokratlar da dahil Alman parlamentosundaki milletvekillerinin çoğunun kafası ABD'nin ve Batı'lı anti-komünist merkezlerin görüşleriyle şekillendiği için bu soruya bir cevap veren olmadı. Ve böylece Alman parlamentosunda Kenan Evren ve çetesinin 12 Eylül'den bu yana uyguladığı işkence, baskı ve devlet terörü "Sovyet tehlikesi" bahanesiyle mazur görülmüş ve bir güzelce onaylanmış oldu.

Bu kadarla da kalınmadı. Bu vesileyle bir kez ve binbirinci kez daha Sovyetler Birliği'nin ne denli "saldırgan", "başka ülkelerin iç işlerine karışma heveslisi" olduğu parlamento tartışmalarını yansıtan basın ve TV aracılığıyla Alman emekçilerinin bilgisine sunulmuş oldu.

Doğrusu, çoğunluğun sağcı partilere mensup parlamenterlerin oluşturduğu Alman parlamentosunun Türkiye'ye, Türkiye'deki insan haklarına ilişkin bu değerlendirmeleri şaşırtıcı değil. Daha kısa bir süre önce kendi ülkesini (Almanya'yı) ABD emperyalizminin talimatlarıyla bir "atom füzeleri tarlasına" dönüştüren de yine aynı parlamento idi.

Alman parlamentosunun bu çabaları boşuna. Hiç bir demagoji ve yalana dayalı propaganda, faşist generaller çetesini aklayamaz. Onların yönetiminde Türkiye'nin bir askeri kışlaya dönüştüğünü işkence ve zulmün kol gezdiği gerçeğini gizleyemez. İnsan hak ve özgürlüklerinin, sendikal, demokratik, siyasal özgürlüklerin zerresinin bulunmadığı gerçeğini saklayamaz ve faşist generaller

(Devamı 7. sayfada)

Dam üstünde saksağan

"TO BE OR NOT TO BE"

23 Mart tarihli Milliyet Gazetesinin belirttiğine göre MDP başkanı Sunalp, Sivas'daki konuşmasında "6 Kasımdan öncesinde Shakespeare'i oynadım, anlaşılmadım. Şimdi 'Kavuklu Hamdi'yi oynuyorum. Göreceğiz bakalım ne olacak" demiş... Aman mirim, o sizin hüsn-ü zannınız. Gayet iyi anlaşıldınız. Şu demokrasi ortaoyununda "Kavuklu"yu sizden daha iyi oynayacak emin olun bulunamaz. Rahmetli Hamdi efendiye ve de İsmail Dümbüllü' ye bile taş çıkartıyorsunuz. Eminiz ki; yakında Çankaya'daki babalarınızla birlikte "Bir kavuk devrildi"yi başarıyla oynayacaksınız.

"AHLAKSIZLIK"

Refah Partisi İzmir Belediye Başkan adayı, Ağustos, 23 Mart tarihli Milliyet'e verdiği demeçte "Belediye başkanı seçilirsem İzmir'de kadınları ayrı, erkekleri ayrı otobüslere bindireceğim. Çalışan kadın yorgunluktan kocasına sarılmazken, otobüste ister istemez elin adamlarına sarılıyor" demiş. İyi, güzel de "Muhterem din kardeşimiz Aktuğ"a bir tavsiyemiz var. Adaylığını İzmir yerine Ankara'da koysaydı da: Demokrasinin harim-i ismetine hergün tasallut eden Çankaya'daki zevatın ahlaksızlığına son verseydi ya...

....

PARTİ DEĞİL, ASKERİ MEZAR....

23 Mart tarihli Milliyet'in verdiği habere göre: MDP başkanı Sunalp, kendisi gibi bir general eskisi olan Musa Öğün ile Suluova'da bir kahvede yan yana otururken bir partili "bir sorum var paşam" demesi üzerine Hangi paşa, senyör mü, junior mu? diyerek şöyle devam etmiş: "Bizim partide 4 tane orgeneral, iki tane korgeneral, bir sürü tuğgeneral var." demiş.

İlahi paşa eskisi desene ayıptır söylemesi elini sallasan "paşa"ya değecek. Mübarek, bir siyasi parti değil sanki askeri mezarlık.

....

ÖZAL'IN ESAS MESLEĞİ

Doğru Yol Partisi Başkanı Avcı 23 Mart tarihli Milliyet gazetesinde çıkan konuşmasında "Özal'ın imamlık tarafını bilirdim ama ölü yıkayıcılığını bilmiyorum, iktidara geleceğine gasilhaneye gitmesi gerekirdi." demiş. Arı ve Horoz gibi hayvanlara karşı aşırı bir antipatisi olan "avcı" tabi ki; yanılmış... Özal'ın esas mesleği ölü yıkaycılı değil, ölü soyuculuğudur. Ve sayın Avcı'nın kuşkusu olmasın, emekçi sınıflar kendisini yakın bir gelecekte tarihin gasilhanesine göndereceklerdir.

....

"HIYARLI DEMOKRASİ"

Halkçı Parti Başkanı Calp 19 Mart 1984 tarihli Milliyet gazetesinde çıkan bir konuşmasında "SODEP salataya benziyor, domatesi, biberi, hıyarı var" demiş. İlahi müsteşar eskisi, önce şu "meclis"e gözlüklerini takıp bir bakmasını tavsiye ederiz.... Hıyardan geçilmiyor. Parlamento değil adeta Lânga bostanı...

GERÇEK gazetesinden fabrika haberleri

HAYMAK'TA ZAFER

12 Eylül öncesi DİSK Maden-İş'te örgütlü olan, daha sonra Otomobil-İş'te örgütlenen 300 işçinin çalıştığı Haymak'ta 1 Aralık 1983'de iş bırakılarak direnişe geçilmiştir.

30 Kasım'da ödenmesi gereken ikramiyenin gecikmesi ve her gün verilen bir şişe ayranın verilmemesi nedeniyle Haymak işçileri direniş yaptılar.

Direniş yapamayacağımızı sanan işveren bütün Haymak işçilerini yek vücut görünce büyük bir telaşa kapılarak, sanki hiç bir şeyden haberi yokmuş gibi "neden işin bırakıldığını" sormuştur.

İşçiler ikramiyeyi ve kesilen ayranlarının verilmesini isteyerek, bu istemleri gerçekleşene kadar direneceklerini haykırmışlardır. İşveren işçilerin bu kararlı davranışları üzerine ikramiyelerin hemen ödenmesi ve kesilen ayranın verilmesi talimatını vermiştir. Haymak işçileri bunun üzerine direnişlerine son verip işbaşı yapmışlardır.

Haymak işçileri patronlara karşı en etkili silahın birlik ve beraberlik olduğunu bir kez daha yaşayarak gördüler.

Haymak'tan bir işçi

GRUNDİG'E TÜRK–METAL'İ SOKMAYACAĞIZ

Bizler Grundig fabrikasında çalışan işçileriz. Fabrikamızda 480 işçi çalışıyor. İşyerimizde Aralık ayı başlarında sendikalaşma nedeniyle patronla karşı karşıya geldik. Bizim özgürce sendika seçmemize patron karşı geliyor. Sendika olarak Otomobil-İş'i seçmek istiyoruz, patron kendi kuklası olan Türk-Metal İş'e geçmemizi istiyor. Çeşitli baskılar uyguluyor, aklı sıra gözdağı veriyor.

Bazı patron yanlısı bozguncu işçilere tek tek mektup yazarak onlara teşekkür yazısı ve 45 bin lire brüt para ödülü veriyor. Bunun adı da başarı primi oluyor.

Bunun yanında işçiler mesai bitiminde toplu olarak servis arabasıyla notere gidiyorlar Otomobil-İş'e üye kaydı yaptırmak için. İşveren hemen harekete geçerek, servis arabası ile gidilmesini bahane ederek işçilerin ikişer yövmiyesini kesiyor. Ayrıca işveren Otomobil-İş'in "komünist" olduğu ve YHK yüzde yirmi zam verirse Otomobil-İş'e girmeyenlere biz yüzde elli zam yapacağız diye yaygara yapıyor.

Grundig patronu şunu bilsin ki, ne kadar çırpınırlarsa çırpınsın biz işçiler istediğimiz sendikayı seçmeye kararlıyız.

GRUNDİG İşçilerinden Bir Grup

FAŞİSTLER ÇELİK–İŞ MERKEZİNDEN KOVULDU

Bağımsız Çelik-İş Sendikası 8.Olağan Genel Kurulu 24-25 Aralık 1983 tarihlerinde yapıldı. Daha önce Karabük ve İskenderun şube seçimleri yapılmıştı, Her iki şube yönetimine ve üst kurul delegeleğine seçilenler, faşist genel merkez yönetimine karşı olanlardan oluşuyordu. Faşistlerin dışında bütün siyasi görüşlerden işçilerin yoğun çalışmaları ile işbirliği sağlanarak şube yönetimlerinden faşistler uzaklaştırılmıştı. Bundan sonra Genel Merkez seçimlerini faşist yönetim büyük farkla kaybetti. Böylece on yıldan beri çelik işçisinin çoğunluğunun istemediği halde bir türlü yönetimden düşüremediği ve Karabük emekçilerine kan kusturan faşist çete yönetimden uzaklaştırılmış oluyordu.

Bu seçimlerden sonra Demir-Çelik işçisinin mücadelesinin yepyeni bir döneme gireceği şüphe götürmez bir gerçektir. Bu seçimlerin kazanılması, faşizme karşı mücadelede işçilerin birliğinin sağlanması önemli bir adım olup, birlikten kuvvet doğduğunu bir kere daha göstermiştir. Bundan sonraki hedefimiz bu birliği faşist cuntaya karşı yöneltmek olacaktır.

Karabük Gerçek Okurları

İKRAMİYEMİZ İKİ DİLİM BAKLAVA

Yarımca'da kurulu PETKİM Petrokimya tesislerinde enerji ve döviz sıkıntısına rağmen 1983'de planlanan hedeflerin de üzerinde % 105 üretim yapıldı. Bu orada çalışan işçilerin başarısıydı. Bir yıl boyunca köle gibi çalıştık. Ücretimiz düşük, sosyal haklarımız yoktu, insanüstü güçle çalıştırıldık, iliğimizi kemiğimizi sömüre sömüre, daha çok kar için çalıştırdılar.

İşveren 1983'deki bu "başarı"dan dolayı herkese iki dilim baklava verileceğini karatahtada ilan etti. Bu kadar çalışmamızın karşılığı olarak iki dilim baklava yiyip üzerine de bir bardak soğuk su içecektik.

İşçiler iki dilim baklava alacak kadar paraları olduğunu söyleyerek baklavaları iade ettiler.

Alacaklarımızı işverenlerin verdiği sadaka ile değil, kendi gücümüz ve ellerimizle alacağız.

PETKİM'li Bir İşçi

BAKIŞ

Şubat 1984
224 Sayılı GERÇEK'ten alınmıştır.

Kenan Bin Molla

Müslümanlık artık sahipsiz değildir, çünkü erkân-ı harbiyeden mütekait Evren paşa islam cemaatinin başına geçmiştir. Abdülhamit karındaşı Vahdettin Han'ın yere düşürdüğü hâlifelik sahibini yeniden bulmuştur.

Evren paşanın 4. İslâm Ülkeleri Konferansına katılması Hicret'ten sonraki en önemli olaydır.

Evren paşa veliullah ve dahi mücahidin sebillillahtır. Kutsal kitap peygamber tahsisatını kestiği cihetle Kenan paşa doğmuştur. Tevellüdü 12 Eylül 1980'dir. Doğumundan önce beliren alametler Washington'da bile görülmüştür. Babası molla idi.

Kenan'ın cemiyeti islamiyeye duhulü şaşaalı oldu. Erbabı temaşa, Kürdistan'ın Lazistan'ın ve Ege'nin ve Rumeli'nin ve Kıbrıs'ın ve külliyen misak-ı milli mülkünün sahibi ve hakimini secdeye varup karşıladı.

Onda İslamın ilmiyesi, garbın şapkası ve şarkın âsâsı vardı. İhtişamı karşısında Gine'li Seku ve dahi Senegal'li Abdu bile gölgede kalup silindiler. Ziya ve Hasan etek öptüler.

Türkiye Cumhuriyeti imparatoru ve islamın son halifesi (mahdumları yoktur) merakla beklenen nutkunu konferansın son gününde irad eyledi. Teferruat islam reisleri nefes kesip dinlediler. Bir milyar müslümanın yüreği küt-küt attı.

Halife Evren: "Bütün dünya müslümanları, birleşin!" dedi.

Bu bir hadis-i şerif idi. Tefsiri islam ulemasına düşerdi.

Kimi "Kenan paşanın arkasında birleşelim" dedi, kimi de "hayır, o bizden kendisine karşı birleşmemizi istedi" dedi.

Bazıları da, "Gidi Kenan" dediler.

Herald INTERNATIONAL Tribune

Published With The New York Times and The Washington Post

ZURICH, SATURDAY-SUNDAY, MARCH 17-18, 1984

Dış Basından

17 Mart tarihli International Herald Tribune Gazetesi, Colman Mc Carty imzasıyla The Washington Post Gazetesinde yayınlanmış olan ilginç bir makaleye yer vermiş; "Türkiye barışçılarına yapılan kötü muamele". Bu yazının büyük bir bölümünü aşağıya aktarıyoruz:

Mahmut Dikerdem hapishaneye giderken oğluna ufak bir not yollamayı başarabildi. "Ne için suçlandığımı hala bilmiyorum".

20 yılı büyükelçi olmak üzere 40 yıl ülkesine diplomat olarak hizmet etmiş 68 yaşındaki Bay Dikerdem prostat kanseridir. 1977 yılında Bay Dikerdem, İstanbul Baro'sunun da teşvikiyle Türkiye Barış Derneği'ni kurdu ve derneğin başkanı oldu.

Barış Derneği'nin amacı; Türkiye'nin askeri politikası üzerine kamuoyunu uyarmak, nükleer silahlanmaya karşı çıkmak, silahlanma yarışında Türkiye'nin oynadığı role son vermek ve silahsızlanmaya ayrılan fonların sosyal harcamalara aktarılması için mücadele etmek.

Türkiye Barışçılarına Yapılanlar

Türkiye Barış Derneği'nin barış meselesine yaklaşımı, Batı Almanya'da Yeşiller Hareketi, Büyük Britanya Nükleer Silahsızlanma Örgütü ve ABD'nde Savaşa Karşı Direnenler Komitesi ile aynı doğrultudadır.

Mahmut Dikerdem'in yanı sıra Barolar Birliği ve Tabipler Odası Başkanları, dört parlamento üyesi, iki tanınmış gazeteci, profesörler, İstanbul eski Belediye Başkanı'nın Eşi de dahil olmak üzere Barış Derneği'nin 22 kurucusu, dört ay önce 8 yıla kadar hapis cezalarına çarptırıldılar ve temyiz kararı beklenmeden hemen hapsedildiler.

Çoğu orta yaşlı kişiler olan Barış Derneği kurucuları ne şiddet yanlısı idiler, ne de terörist. Belki de tüm suçları (!) Türkiye'nin, kendi askeri durumunu, ABD'nin Türkiye'ye biçtiği stratejik plana göre değil, kendi çıkarları açısından yeniden gözden geçirmesi gerekliliğini dile getirmiş olmalarıyla.

Mahkemede Barış Derneği Yöneticileri; Düzeni tahrip etmek, illegal örgüt kurmak ve Sovyet çizgisini savunmakla suçlandırıldılar.

Türkiye'de barış hareketinin susturulması, ABD'nin bu ülkede militarizmi daha da güçlendirmesiyle aynı zamana rastlıyor. Geçenlerde ABD Parlamentosu Dış İşleri Komisyonu, Türkiye için 716 milyon dolarlık muazzam bir askeri yardımı onayladı. Öte yandan ABD'nin Türkiye Cumhuriyeti tarihindeki en büyük yatırımı olan 160 adet F-16 savaş jetlerinin satımı ve birlikte üretimi için General Dynamics ile yapılacak olan 4,3 milyar dolarlık proje anlaşması gerçekleşmek üzere.

Reagan yönetimi Türkiye'deki askeri harcamaları hızla artırmanın peşinde. Kişi başına düşen milli geliri 1300* dolar olan ve ekonomik yardıma büyük gereksinme duyulan bu ülkeye yapılan ekonomik yardım gittikçe azalıyor.

Mesela: 1980'de ABD'nin Türkiye'ye yaptığı ekonomik yardım 198 milyon dolar ve askeri yardım 208 milyon dolar iken, 1984'te bu ülkeye yapılan ekonomik yardım % 30 düşürülerek, 138 milyon dolara indirildi. Oysa askeri yardım % 244 artırılarak, 716 milyon dolara yükseltildi. Böylece Reagan yönetimi sayesinde Türkler daha çok fabrika, çiftlik yerine daha iri boy bombalara sahip oluyorlar...

Yapılan seçimlerle sıkı yönetimin kısmen kaldırılması için alınan kararlarla Türkiye'de demokrasiye dönülüyor imajı yaratılmaya çalışılıyor.

Ama basın paranoyak askeriye tarafından ağzı kilitlenmiş vaziyette. Hiç bir gazeteci Barış Derneği davasında mahkum olan arkadaşlarını savunamıyor. Cezaevlerine tıkılmış binyerce politik tutuklunan durumundan bahsetmek ise tüm gazeteler için yasaklanmış konu.

Türkiye'nin yeni hükümeti demokrasi uygulamalarını ispat etmek için tüm dünyadan kendisine bir şans tanınmasını istiyor. Barış Derneği Yöneticileri hapishanede kaldıkları sürece bu istekleri fazla aşırı.

Oysa Türkiye'nin hızla militarize edildiği şartlarda Mahmut Dikerdem gibi yurtseverler —hapishane hücresinde çürümeye bırakılacaklarına— seslerini yükseltecek imkanlarla teçhiz edilmeliydiler.

* Yazar'ın eski istatistik bilgilerden yararlandığı anlaşılıyor. 1983'de bu miktar 1000 dolar civarında gerçekleşti.

20 Bin Çok-İş Güvencesi Yok!

Hamburg ve çevresindeki askerlik çağındaki gençler tarafından oluşturulan "Askerlik Komitesi"nin geçtiğimiz günlerde düzenlediği açık seminer olumlu bir hava içinde geçti.

Hamburg konsolosluğunun da çağrılı olduğu toplantıya, konsolosluktan katılan olmadı. Yıllardır göçmen işçilerin sorunları ile ilgili en küçük çaba göstermeyen bu "memurların", bu kez de askerlik çağına gelmiş Türkiyeli gençlerin önemli bir sorununa kayıtsız kalmaları kınandı.

Konuşmacı olarak toplantıya çağrılan Dr.Ethem Ete yaptığı konuşmada, Türk hükümetlerinin yabancı ülkelerdeki insanlarımızın sorunlarına eğilmediğini, ama kimi Türkiyelilere sudan bahanelerle cezalar vermeyi ihmal etmediğini, kendi karşılaştığı durumlardan da örnekler vererek vurguladı. Pek çok bilim adamının askerlik konusunda Türk yetkililerin katı uygulamaları nedeniyle çalışmalarını yurtdışında sürdürmek zorunda kaldıklarını, dünyada en çok tanınan 4 beyin cerrahından birisinin böylesi bir uygulama yüzünden vatandaşlıktan atıldığını ve İsviçre vatandaşı olmaya zorlandığını belirten Dr.Ethem Ete, yurtdışındaki askerlik çağına gelmiş işçilerimizin ve işçi çocuklarının bu konudaki mücadelelerini desteklediğini söyledi.

Toplantıya katılan Beremen ve Bremerhaven Askerlik Komiteleri bölgelerinde yaptıkları çalışmalardan deneyler aktardılar.

Hamburg Askerlik Komite'si de başlattığı imza kampanyasının sürdürüleceğini duyurarak, herkesi daha aktif olmaya ve kendi sorunlarına sahip çıkmaya çağırdı.

Daha sonra toplantıya katılan askerlik çağındaki gençlere söz verildi. Söz alanlar, bu soruna ilişkin kendi kişisel durumlarını açıkladılar. Maruz kaldıkları güçlükleri örneklediler.

Toplantının sonuç açıklamasında, gençliğin bu sorununa öyle yüzeysel bakılamayacağı, bunun kapsamlı ve önemli bir sorun olduğu dile getirildi. Özellikle, içinde yaşanılan ülkenin (F.Almanya) girdiği ekonomik kriz nedeniyle, işsizliğin arttığı, meslek yerlerinin bulunamadığı ve yabancı düşmanlığı nedeniyle zaten çaresiz kalan gençlere, bir de ödenmesi olanaksız olan 20 bin DM askerlik bedel parasının yüklenmesinin insafsızlık olduğu belirtildi. Bu sorunlara çareyi "ancak ve ancak kendi gücümüzle ve örgütlenerek bulabiliriz" denen açıklamada, yurtdışında örgütlenmiş bulunan Askerlik Komitelerinin merkezileştirilmesi ve merkezi eylemler düzenlenmesi gereği vurgulanarak, bedelli askerlik konusunda şu istemler dile getirildi.

1) Askerlik bedeli 20 bin DM'den 5 bin DM'ye indirilmelidir.

2) Bedelli askerlik uygulaması yurt dışında işçi statüsü dışındakilere ve öğrencilere de teşmil edilmelidir.

3) 2 Aylık askerlik müddeti süresince işyerinin garantiye alınması hususu hükümetler arası anlaşmayla sağlanmalıdır.

4) Askerlik bedeli TL üzerinden tespit edilmeli ve döviz kuru değişse bile bedel sabit kalmalıdır.

5) Türkiye'ye kesin dönüş yapanlar kalan borçlarını TL olarak da ödeyebilmelidirler.

Toplantı müzik ve folklor gruplarının gösterileriyle çoşku içinde sona erdi.

BEDELLİ ASKERLİK GECESİ

Askerlik sorunumuza birlikte çare arayalım ister misiniz ?

Bizler büyük bir eğlence gecesi düzenledik. Birlikte eğlenerek Bedel'e çare arayacağız.

SEN DE GEL , DÜŞÜNCENİ SÖYLE !

Askerlik çağına gelmiş bir gencin düşünceleri :

- Neden 20.000 DM ? Bu fiyat neyin fiyatı ? Bunu kim, nasıl belirliyor ?
- 20.000 DM'lık bir kredi iki ay içinde yapılan masraflarla aslında 28.000 - 30.000 DM'a çıkıyor. Bu parayı nereden bulabiliriz
- İşyerinden bu kadar izin alabilir miyiz?
- Kabul edelim herşey yolunda gitti, ama bu parayı geriye ödem ... kaç sene çalışmamız gerekiyor ?

... diyor? Bizden ne alıyorlar ?

... bu parayı nasıl ödeyecekler ?

...mızı konuşacağız

Bedelli askerlik gecesinin çağrısı

TİP'in Kuruluş Yıldönümü Toplantısı

Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşunun 23üncü yıldönümü vesilesiyle, 10 Mart 1984 tarihinde, F.Almanya'nın Gelsenkirchen şehrinde bir salon toplantısı düzenlendi. Toplantıda bir konuşma yapan TİP Genel Başkanı Behice Boran Türkiye'deki siyasi durumu değerlendirdi ve sözlerini "Türkiye'nin sağlıklı ve diri güçlerinin, birleşmeyi, faşizmi ve emperyalizmi yenmeyi başaracakları sarsılmaz inancımızdır." diyerek bitirdi.

Aynı toplantıda Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz da bir konuşma yaptı. Kaçmaz'ın konuşması özetle şöyleydi:

"6 Kasım sahte seçimleriyle başlatılan "demokrasiye dönüş" yutturmacasının ikinci perdesi iki hafta sonra yapılacak mahalli seçimlerle açılıyor. Bu seçimlere, 6 Kasımdaki tayinli ve icazetli 3 partiye ilaveten diğer 3 partinin de katılıyor olmaları, demokrasiye dönüşte önemli bir adım atılmış olacağı anlamına gelmez. Çünkü seçimler, işçi sınıfının, geniş emekçi yığınların çıkarlarını temsil eden ve savunan partilere, yani bizlere kapalıdır. Nasıl bir gelişmeye yol açarsa açsın, bu seçimler de antidemokratiktir.

Ne ki, bir seçimin antidemokratik olması, seçimlere doğrudan katılması engellenen solun geniş yığınlara kendi alternatifini göstermemesi anlamına gelmez. Ne yazık ki, bugün Türkiye solu seçmen karşısına kendi alternatifiyle çıkamamaktadır. Oysa en azından yoğun işçi nüfusu barındıran belli başlı şehirlerde, solun oy potansiyelinin yüksek olduğu yerlerde ortak belediye başkan adayları bağımsız olarak gösterilebilir ve desteklenebilirdi. Ama olmadı ve sol, geniş seçmen yığınlarına kendi alternatifini gösteremedi. Neden? Çünkü yığınların güvenebileceği, onların cazibesini çekecek örgütlü bir beraberlik yaratamadı da ondan.

Ancak mahalli seçimlerle mesele bitmiyor. Mücadele sürecek. Bu noktada son derece öğretici bir örnekten söz etmek istiyorum. Biliyorsunuz, bir Latin Amerika ülkesi olan Uruguay'da faşist Cunta'nın dayattığı anayasa referandumda reddedildi. Bunun üzerine Cunta seçimlere gitmek zorunda kaldı. Ancak, bizde olduğuna benzer şekilde sadece icazetli 3 partinin seçimlere katılmalarına izin verdi. Ne ki, Uruguay Geniş Cephesi'nde örgütlenmiş olan demokrasi güçleri, Cunta'nın bu engelini de aşmasını bildiler. Seçimlere katılmalarına izin verilen partilerin içinde örgütlenerek, milletvekili adaylarını belirleyecek delegelerin % 80'nini kontrol etmeyi başardılar.

Şimdi bizim halkımızın Uruguay halkından ne eksiği var? Şayet demokratik hak ve özgürlüklere susamışlık, bu uğurda mücadele etmek isteğiyse, bir farkımız olamaz. Ama yine de çok önemli bir eksiğimiz var: O da ÖRGÜT! Faşist rejimi alaşağı etmeye yetenekli tüm demokrasi güçlerinin katkısıyla bir antifaşist cephe! O halde böylesi bir örgütü yaratmak için ileri!"

Milli Birlik İçin Mal-Mülk Edinmeli

Soru- İstihbarat ne demektir?

Cevap- Yabancı bir devletin bütün çalışmalarındaki gücünü öğrenmektir.

S- Casusluk nedir?

C- Bizim sırlarımızı ele geçirmek için düşmanın yaptığı çalışmalardır.

S- Sabotaj ne demektir?

C- Düşmanın bize ait fabrika, depo, kışla gibi binalarımızı yıkmaya çalışmasına denir.

S- Gerici kime derler?

C- Kutsal dinimizin emirleri dışında kendi çıkarına çalışan, uydurma sözlerle hakiki müslümanları kandırmaya yeltenen kimselere gerici denir.

S- Hakiki müslüman gericiye inanır mı?

C- İnanmaz, çünkü onlar yalancıdır, onların söyledikları Kuran-ı Kerim'de de yazmaz.

S- Komünistlik nedir?

C- Komünistlik insanların düşüncelerini, dinini, serbest çalışmasını, mal edinmesini istemeyen, herşeyi devlet elinde bulunduran bir idaredir.

S- Komünist devlette kanunlara karşı gelenlere ne yapılır.

C- Kanunlara karşı gelenler sürgünlere gönderilirler ve buralarda kurulmuş işçi kamplarında hapsedilirler.

S- Komünist devletlerde köylünün elinden alınan mahsül ne olur?

C- Köylüden alınan bu mahsül karne ile veya yüksek fiyatla yeniden köylüye satılır.

S- Komünist devletlerde aile hayatı nasıldır?

C- Karı-koca ayrı ayrı yerlerde çalışırlar, çocuklar devletin malı olduğundan ana babalarını sık sık göremezler.

S- Komünistlerin malı mülkü varmıdır?

C- Yoktur. Çünkü, "madem ki milletin karnını devlet doyuruyor o halde mala mülke lüzum yoktur" derler.

S- Komünistliğin nasıl önü alınır?

C- Milli birlik ve beraberliğimizi korumakla.

S- Milli birliğimizi nasıl koruruz?

C- Şöyle koruruz:
— ailemizi tanımakla,
— mal ve mülk sahibi olmakla,
— hür yaşamakla,
— kendi öz dilimizi konuşmakla,
— temiz ahlak sahibi olmakla.

Yukarıda bazı bölümlerini aktardığımız belge, orta-dereceli askeri okullarda "ders" olarak okutulmaktadır.

Bir ve aynı şey olan "bilgi toplama" biz yapınca "istihbarat", başkaları yapınca "casusluk"tur. "Sabotajı" düşman yapar. Komünistlerin "malı mülkü" yoktur ve komünizmi önlemenin en etkin yolu "mal mülk sahibi olmaktır". Bu, "milli birliğimizin" de temelidir.

İşte, Türk ordusunun subayları böyle bir "eğitimden" geçirilmekte, düşünemeyen, kaba-saba ve küfürbaz, ahlaki ve insani değerlere uzak, hayali kuşku ve korkulara karşı sürekli tetikte ve saldırgan, azılı anti-komünist, mülk edinmeyi kutsal bir amaç sayan, bu olumsuz değerlere bağlı ve dünyaya kapalı kaldıkça yükselip general olma, cuntalara girip holdinglerden yemlenme, hasılı birer Evren, Ersin yahut Şahinkaya olabilme şansı açık olan birer aptal olarak yetiştirilmektedirler.

Bu eğitim Türk ordusunun fonksiyonuna uygun düşmektedir. Amerikancı politikaların, NATO'cu militarist emellerin, halk ve ulus düşmanı iktidarların güç dayanağı, koşullanmış, belli amaçlar için programlanmış bir generaller kolonisiyle yönetilen ordu olabilir. Böyle bir ordu, halkın daha iyi yaşama azmine, demokratik harekete ve bilhassa işçi sınıfına karşı zorbalık vasıtası olarak kullanılabilir. 12 Eylül faşist darbesi, tekelci sınıfın siyasi hegomanyası ancak bu orduya dayanarak ayakta durabilir ve emekçileri cebir yoluyla yoksullaştırabilir.

GERÇEK Gazetesi'nin Şubat 1984 tarihli 224. sayısından alınmıştır.

Nikaragua'da CIA Parmagı

Grenada'nın işgalinden sonra ABD Başkanı Reagan'ın en sevdiği rüyalardan biri de, Nikaragua'nın işgali rüyası oldu. ABD halkının bu rüyayı beğenip, begenmediği Reagan'ın pek umurunda değil. O, şimdiye kadar çeşitli yöntemler denediği halde buyruğu altına alamadığı Nikaragua'da açık eyleme geçmek arzusunda. Ve kendi deyimiyle "ülkesinin çıkarı söz konusu" olduğunda, Amerika halkının ve Kongresinin onayını almayabilir; hatta onların ne düşündükleri de önemli değildir. Çünkü "ülke çıkarları" Reagan'ın sözlüğünde "Amerikan emperyalizminin çıkarları" anlamına gelmektedir. Bu çıkarları da Reagan ve CİA korumaktadır.

Son altı aydır ABD, Orta Amerika'daki faaliyetlerine büyük bir hız verdi. Grenada'da tattığı kan, Pentagon'u daha da acıktırmış olacak ki, bir Amerikan yetkilisi şöyle diyor: "Kurt adamlar için dolunay neyse, Amerikan dış politikası için de Orta Amerika odur." Nitekim ABD'nin bu yoldaki faaliyetlerinin ilk aşaması, askeri manevra bahanesiyle Honduras'a 5000 asker gönderilmesi oldu. Nikaragua sınırında yapılan bu manevralarda Amerikan birlikleri Honduras ordusuna lojistik destek sağladıkları gibi, Nikaragua'daki karşı devrimci güçlere yardım ettiler ve sabotaj eylemlerini de bizzat gerçekleştirdiler.

ABD faaliyetlerinin ikinci aşaması da Orta Amerika Savunma Konseyi CONDECA'nın canlandırılması oldu. CONDECA güçlerinin Nikaragua'yı işgal etmesi olasılığı hiç de uzak değil. Özellikle Honduras bu konuda konseyin en kışkırtıcı üyesi oluyor.

CİA, Orta Amerika'daki eylemlerin hızlandırılmasının birinci aşamasında, Nikaragua'daki gizli işlere milyonlarca dolar akıttı. The New York Times gazetesinde Philip Taubman'ın yazdığına göre, son iki mali yılda 50'şer milyon dolar harcandı. Önümüzdeki mali yıl için de 80 milyon dolar isteniyor. Taubman'ın dayandığı kaynaklara göre Nikaragua, Vietnam savaşından beri CIA'nın sürdürdüğü en büyük yarı askeri eylem oldu.

CİA'nın beslediği karşı devrimcilerin sayısını tahmin etmek oldukça güç. Nikaragua'nın kuzeyinde 10 bin, güneyinde 2 bin karşı devrimci olabilir. Ayrıca Honduras'ta da o kadar çok Amerikan askeri var ki, Newseek dergisinde bir Amerikan uzman şöyle diyor: "Honduras'ı büyük askeri bir üs haline sokuyoruz." Bunun yanında CİA'nın doğrudan doğruya sağladığı silahların teknolojisi de oldukça etkileyici. Karşı devrimcilere verilenler arasında büyük nakliye jetleri, radar istasyonları, sualtı tahrip araçları vs. var.

Bu teknoloji ile nerelere saldırılacağını da CİA belirliyor. Yine New York Times gazetesinde yeralan bir habere göre, CİA bu yaz doğrudan doğruya Nikaragua'nın içindeki endüstriyel ve nakliye hedeflerine hücum etmeye karar verdi. Çünkü bunun Sandinistlere daha çok zarar vereceğini düşünüyordu. Ayrıca Sandinistlerce yakalanan karşı devrimciler de CİA yetkililerinin Honduras'tan saldırıları idare ettiklerini bildirdiler.

Nitekim başta belirttiğimiz ABD-Honduras ortak askeri manevraları aslında Nikaragua'ya karşı girişilen gizli askeri harekatın maskesiydi. Askeri manevralar için Honduras'a büyük yatırım yapılmıştı: radar istasyonları kurulmuş, yeni hava alanları yapılmış, eskileri büyütülmüş, liman olanakları artırılmıştı. "Big Pine 2" adı verilen bu manevraların yanında "Readex 2" manevraları da NATO ve Atlantik filolarını Karaiblere getirmişti. Bu filolar, daha sonra Amiral Joseph Metcalf'ın komutasında Grenada'yı işgal etmişti.

"Big Pipe 2" manevraları amfibik çıkartmaları, kurbağa adam eğitimini vs. içeriyordu. Ve bu amfibik manevraların sonucunda Nikaragua limanlarına saldırılar başlıyor, yakıt depoları havaya uçuruluyor, hava saldırıları düzenleniyor, karşı devrimciler köyleri basıp, yüzlerce Nikaragua'lıyı katlediyordu. "Kurbağa adam eğitimi"nin sonucu da çabuk ortaya çıktı. Sandinistler karşı-devrimcilerden son derece gelişmiş kurbağa adam gereçleri ele geçirdiler. Bu gereçler öyle yapılmıştı ki, tüplerin içindeki hava kendi kendini yeniliyor ve suyun yüzüne hiç hava kabarcığı çıkmıyordu. Bu gereçleri takan kurbağa adamlar suyun altında kendilerini hiç belli etmeden sekiz saat kalabiliyorlardı. CİA, en son Amerikan askeri buluşlarını Nikaragua'ya karşı girişilen sabotajlarda kullanmaktan çekinmemişti.

CİA kundakçılarının Nikaragua'ya saldırıları...

Sandino Yaşıyor

Bu yıl, Nikaragua'da Augusto Cesar Sandino'yu anma yılı. Çünkü Nikaragua halkının bu seçkin evladı 50 yıl önce, 21 Şubat 1934'te öldürülmüştü.

1927 yılında, Amerikan deniz piyadeleri "Amerikan vatandaşlarının canını ve malını korumak için" Nikaragua'ya çıkartma yapmıştı. Bir makinist olarak çalışan Augusto Cesar Sandino işgalcilere karşı silahlı mücadeleyi başlattı. Yüzlerce yurtsever ülkenin kuzeyindeki dağlarda ve ormanlarda Sandino'nun ordusuna katıldılar. Silahları, birkaç eski tüfek, maşet (şeker kamışı kesmek için kullanılan bıçak) ve küreklerdi. Öylesine yiğitçe bir mücadele verdiler ki, ağır silahlarla donanmış 12 bin kişilik Amerikan deniz piyadeleri, 3 bin kişilik gerilla ordusunun karşısında duramadı ve 1933'te ABD geri çekilmek zorunda kaldı.

Ancak Amerikalılar çekilirken "ulusal jandarma"yı iyice donattılar ve başına da geleceğin kanlı diktatörü Somoza'yı geçirdiler. Sandino'nun ordusu bu sırada silahlarını bırakmış, barış içinde yaşamaya ve ilk tarım kooperatiflerini kurmaya başlamıştı. Somoza, ABD elçisi Arthur Lane'in emirleriyle, 21 Şubat 1934 günü Sandino'yu, babasını ve iki arkadaşını öldürttü. Aynı Somoza ve ailesi 1979 yılına kadar, tam 45 yıl, Nikaragua'yı Washington'un desteğiyle ezdi ve sömürdü.

Amerikalılar bir süre sonra Sandino'yu unuttular. Ama O, Nikaragualıların kalbinde yaşıyordu. Sandino'nun ektiği tohumlar yeşermeye başlamıştı. 1960'ların başında Carlos Fonseca'nın başını çektiği yeni kuşak devrimciler, askeri-siyasi örgütlerine Sandino'nun adını verdiler: Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi.

Ve sandinistler yılmaz mücadeleleriyle kanlı Somoza rejimini devirerek, Nikaragualıların özgürlük isteklerini başarıya ulaştırdılar.

Bugün Ulusal Cephe'nin önde gelen liderlerinden Daniel Ortega şöyle diyor:

"Sandino, halkın iktidarında yaşıyor, Sandino, Nikaragua yurtseverliğinin ateşinde yanıyor. Sandino, Latin Amerika halklarının ortak kaderinde yaşıyor. Sandino, tarım reformunda, cehaleti ezme mücadelemizde, ve üzerinde yattığı toprakları canımızı feda ederek koruma kararımızda yaşıyor."

ÖLÜM MANGALARINI YÖNETENLER BAŞKANLIGA OYNUYOR

Yıllardır El Salvador'da bir dehşet havası estiren ve aralarında çok önemli siyasi liderlerin de bulunduğu onbinlerce kişiyi katleden "ölüm mangaları"nın, El Salvador seçimlerinin önde gelen başkan adaylarından d'Aubuisson tarafından kurulduğu ve yönetildiği Amerika'da açıklandı.

Açıklamayı yapan, El Salvador güvenlik polisinin yüksek rütbeli görevlilerinden biriydi, ve kendisini dinleyen Amerikan kongresi üyeleri, bu görevlinin doğruyu söylediğine kesinlikle inandıklarını bildirdiler.

Adı gizli tutulan bu görevli şunları söylüyordu: Ölüm mangaları, El Salvador'un faşist başkan adayı Roberto d'Aubuisson, eski savunma bakanı Jose Guillermo Garcia, mali polis şefi Albay Nicolas Carranza ve bazı önemli devlet görevlileri tarafından kurulmuştu. Mangaların asıl örgütleyicisi ve yöneticisi d'Aubuisson'du ve hala da bu işi yapmaya devam ediyordu. d'Aubuisson güya ordudan çıkarılmıştı ama 1970'ler boyunca ordudan maaş almaya devam etmişti.

d'Aubuisson 1979-1980 yıllarında Guatemala ile El Salvador arasında mekik dokuyor, düzenli olarak küçük bir grup zengin El Salvador'lu sürgün ile buluşuyordu. Bu zengin sürgünler, hükümetin çıkardığı yasaları bile beğenmiyorlar ve El Salvador'da sadece kendi sözlerinin geçmesini istiyorlardı. Öldürülmesini istedikleri kimselerin isimlerini d'Aubuisson'a söylüyorlar ve ölüm mangalarının parasını da veriyorlardı. İsimleri alan d'Aubuisson, savunma bakanı ve mali polis şefi ile buluşuyor, birlikte -potansiyel bile olsa- sola sempati duyanların listesi yapılıyor, ölüm mangaları da harekete geçerek, bu kişileri katlediyordu. Bu zenginler daha sonra ABD'nin Miami eyaletine yerleştirilmişler, ancak ölüm mangaları ile ilişkilerinde herhangi bir değişiklik olmamıştı. Mali polis şefi Albay Carranza mangaların hükümet içindeki en büyük yardımcısıydı. Diğer generaller ve yüksek hükümet yetkilileri de cinayetlerin örtbas edilmesinde önemli rol oynuyorlardı. Yeni savunma bakanı General Eugenio Casanova cinayet dosyalarının kapatılmasını bizzat sağlıyor, sonra da hükümetin bu işlerden hiç haberi olmadığını açıklayabiliyordu.

General Casanova nerede, ne zaman, kimin öldürüleceğini bildiği için yetkililere haber veriyor ve belirlenen saatte o bölgede hiçbir polis ya da asker bulunmuyordu. Ayrıca caniler polis ve askerin yardımıyla ellerini kollarını sallaya sallaya Guatemala'ya kaçıyorlardı.

El Salvador'da iktidarı elinde bulunduranların aslında kim olduklarına dair açıklamalar bununla bitmiyor. International Herald Tribune gazetesi, ölüm mangalarını yönetenlerden Mali Polis Şefi Albay Carranza'nın 1970'lerden beri bir CIA ajanı olarak çalıştığını da açıkladı. Yine ABD yetkililerinin belirttiğine göre Albay Carranza CIA'dan yılda 90 bin dolar alıyor ve karşılığında da bilgi satıyordu. Ve ne hikmetse, mali polisin istihbarat şefi ölüm mangalarıyla ilişkisi ortaya çıkınca görevden alınmıştı da, Albay Carranza hâlâ koltuğunda oturmaya devam ediyordu.

Reagan'ın emri ve desteği ile geçtiğimiz 25 Mart günü yapılan El Salvador seçimleri kanlı geçti. Carranza'nın desteğindeki d'Abuisson yine başta güreşiyor, ancak ülkeyi resmen eline geçirip geçiremeyeceği Mayıs ayındaki ikinci tur seçimlerde belli olacak. Ülkelerini faşizmin pençesinden kurtarmak isteyen El Salvador'lulardan birinin belirttiği gibi "seçimlere girmek, mezarlığı seçmektir." El Salvador'da halkın önemli bir kısmının boykot ettiği seçimler ülkenin gidişaatını değiştirmeyecek. Ama seçimlerde adayların kimliğini bilmek El Salvador halkının haklı mücadelesini, muhakkak ki biraz daha kolaylaştıracaktır.

Ölüm mangalarının kurbanları...

ABD'nin İlginç Yardımları

Önceleri "Demokrasiyi" şimdi de "insan haklarını" kurtarmak için polise yardım.

Kissinger komisyonu ABD'nin Orta Amerika ülkelerinin polis teşkilatlarına yeniden resmi yardım yapmasını Kongre'ye teklif etti. Diğer ülkelerdeki polis teşkilatlarına yapılan bu resmi yardımlar, Vietnam savaşı bitiminde kaldırılmıştı. Komünizme karşı "demokrasiyi" kurtarma savaşı veren ABD'nin Vietnam'da hazin yenilgisinden sonra böyle bir "yardım"ın yürürlükte kalması pek mümkün değildi.

1960'larda uygulamaya giren ve "dost" ülkelerdeki polis teşkilatlarına yapılan yardımın adı : "isyancılara karşı demokrasiyi kurtarmak", amacı da ülkelerindeki baskı rejimlerine karşı mücadele eden sol güçleri bastırmak, böylece Amerikancı iktidarların hükümranlarını sürdürmelerini sağlamak idi.

Özellikle Latin Amerika ve Asya ülkelerindeki isyancı güçleri ezmek için yapılmış olan bu "demokrasiyi öğretmek ve kurtarmak" adlı yardımın mucidi Kennedy'dir.

"Dost" ülkelerin polis teşkilatlarına yapılan yardım uyarınca 1960-1974 yılları arası ABD Kamu Güvenlik Dairesi yüzlerce ABD'li danışmanı 50 ülkede 1 milyon polisi eğitmekle görevlendirmişti. Bu ülkelerin polis teşkilatlarına '200 milyon dolarlık çeşitli polis silahları ve gereçleri sağlanmıştı. Ayrıca bu dost ülkelere mensup 7 bin kadar yüksek rütbeli polis Washington'daki Uluslararası Polis Akademi'sinde çeşitli kurslar verilerek eğitilmişti. Bu kurslardan bazılarının konuları: komünist tehdidi altında Latin Amerika, kimyasal silahlar nasıl kullanılır, ayaklanmaların bastırılmasının planlanması vb... İran Şahı'nın ünlü Savak polis teşkilatının üst düzeydeki mensuplarının yanı sıra Somoza'nın Nikaragua milli muhafızları da hep bu kurslarda eğitim gördüler.

Ülkelerindeki demokratik (!) rejimleri tehdit eden isyancı güçlere karşı demokrasiyi nasıl kurtaracakları öğretilen üst ya da alt rütbeli polisler, ülkelerinde bu öğrendiklerini bi-hakkın uyguladılar, harfi harfine yerine getirdiler. Karşı güçlere karşı yaptıkları türlü çeşit insanlık dışı uygulamalar, işkenceler, siyasi cinayetler, provakasyonlar vb... hep "demokrasiyi kurtarmak" için idi.

ABD tarafından gerçekten mükemmel eğitilen ve icraatlarında başarılı olan polisler ne yazık ki ne amerikancı İran Şahı'nı, ne de Nikaragua'daki Somoza zaliminin "demokrasi"sini kurtarmaya güçlerini yetiremediler. Dost ülke halklarında ABD yardımcılı-

devamı s.5'de

İşçi Temsilcilıgi Seçimlerinde Sendikal Dayanışmayı Yükseltelim

Bütün F.Almanya'da işyeri işçi temsilcilikleri seçimleri 1 Mart 1984 tarihinde başladı. 31 Mayıs tarihine kadar devam edecek olan seçimler; DGB'nin 35 saatlik iş haftası mücadelesinin kızışmaya başladığı bir dönemde yapılıyor. Bu bakımdan gerek işçiler ve gerekse işverenler açısından daha bir önem kazanmakta. Bütün işverenler işyerleri işçi temsilciliği seçimlerinde DGB sendikalarının başarasını asgariye indirmek için, işyerlerinde mümkün olduğu kadar sendikanın gösterdiği temsilcilerinin seçilmemesi için yoğun çalışmalar yapıyor ve emekçilerin çıkarlarını baltalama çabalarını yoğunlaştırıyorlar.

İŞYERİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMLERİNİN ÖNEMİ:

Mevcut işyeri teşkilat yasasının gereği olarak yapılan bu seçimler sonucunda seçilen işyeri temsilcileri; işyerinde işin düzenlenmesi, işyerindeki mesleki eğitim, yetkinleşme önlemleri, izin plânlanması, işletmeye ait konutların kullanılmasında karar verilmesi, işgüvenliği ve sağlığın korunması, teknik tesislerin getirilerek uygulanması ve işletme içi ücretlerin düzenlenmesi başta olmak üzere oldukça önemli görevleri yerine getirmede, kararlara katılacaklar. Dolayısıyla işyerinin kapatılması, sosyal plân uygulamaları ve rasyonalizasyonun işverenler tarafından korkunç bir biçimde geliştirilmesi konusunda yasanın elverdiği ölçüde çalışma hayatının insanlaştırılması için mücadele vereceklerdir. İşte bu bakımdan gerek yabancı, gerekse Alman işçileri açısından bu seçimler oldukça önem kazanmaktadır. Bir diğer önemli husus da biz yabancıların bu seçimler sırasında işyerlerimizdeki varolan yabancı düşmanlığına karşı Alman işçileri ile birlikte aynı kurullarda çalışarak mücadele vermek ve kardeşlik havasını pekiştirmektir.

İşyeri temsilciliği özellikle Metal işkolunda hayli mücadeleye sahne olmaktadır. 3,5 milyon emekçinin çalıştığı 10 binin üzerinde işyerinde verilecek olan mücadalede işverenler IG Metal sendikası adaylarının karşısında "bağımsız" ya da "özgür" aday listeleri adı altında listeler çıkarılmasına yardımcı olmakta ve böylece işçilerin sendikal mücadelesini zayıflatmayı amaçlamaktadır.

BİZ YABANCI İŞÇİLERE DÜŞEN GÖREVLER:

İşyeri temsilciliği seçimlerinde biz Türkiye'li emekçilere düşen görev gerek DGB'nin karşısınıdaki, işverenlerden yana, gerici Hristiyan Sendikalar birliğinin (CGB) ve onun metal işkolunda olan (Hristiyan Metal Birliği'nin) (MV) adayları arasında yer almamak ve onların listelerine kesinlikle oy vermemektir. Diğer yandan yine bu sendikanın ve işverenlerin bir taktiği olan sözde "DGB sendikalarından 'bağımsız' ya da 'özgür' listeler" adı altında çıkarılan adaylara karşı uyanık olmak ve bu listelere oy vermemektir. Unutmayalım ki; işyeri temsilciliği seçimleri, sendikal mücadele ile birleştirilmediğinde, yerli ve yabancı işçiler sendikalarındakenetlenmeyince ekonomik mücadele açısından güdük kalmaya mahkumdur. Yapılması gerekli bu seçimlerde DGB sendikalarının adayları safında yer alırken 35 saatlık iş haftası mücadelesi olmak üzere ekonomik demokratik mücadelenin her alanındaki başarısı için DGB sendilalarında örgütlenmektir.

Afrika'nın Güney Ucunda Analar Neden Ağlıyor?

Irkçı rejimin askerleri devriyede...

Her yıl ocak ayında, ırkçı rejimini şiddetle sürdüren Güney Afrika tren istasyonları ağlayan analarla dolup taşar. Çünkü 20 bin yeni asker, birliklerine katılmak için yola çıkarlar. İyi ama analar neden ağlar? Bilindiği kadarıyla Güney Afrika resmen kimseyle savaşmıyor. Ancak yıllardır "ilan edilmemiş savaşlarda" Güney Afrika milyonlarca dolar harcamakta, binlerce Güney Afrikalı ölmektedir. Son çıkan bir kanuna göre beyaz Güney Afrikalılar iki yıllık "vatan hizmeti"nden sonra her yılın dört ayını sözde "yeniden eğitim" merkezlerinde geçireceklerdir. Bu eğitim merkezleri de, ırk ayırımının bütün haşmetiyle sürdüğü bu ülkenin sınır boylarında, hatta Angola gibi komşu ülkelerin sınırları içinde bulunmaktadır.

İngiliz Uluslararası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün tahminlerine göre Güney Afrika ordusu 83 bin kişidir. Buna Namibia'yı işgal altında tutan 90 bin komando dahil değildir. Seferberlik halinde hükümet 405 bin kişiyi silah altına alabiliyor.

29 milyon nüfuslu bir ülke için bu oldukça büyük bir ordudur. Üstelik orduya sadece beyazların kabul edildiği gözönüne alınırsa ve beyaz nüfusun sadece 5 milyon olduğu da hesaba katılırsa, militarizmin ne denli korkunç boyutlara ulaştığı anlaşılır.

Militarist propagandanın yarattığı atmosferin en iyi örneği belki de Johannesburg'daki bir pastacı dükkanının vitrininde duruyor: Tank biçiminde bir kek. Bir oyuncakçı dükkanı sahibi de savaş oyunları satışının yüzde 500 arttığını belirtiyor.

Ama yine de beyazların tümü bu militarizmin etkisi altına girmiyor. Her yıl askere çağırılanların 5 bini bu çağrıya uymuyor. Son yıllarda ırkçı rejimin askeri maceralarında yaşamını yitirmek istemeyen 40 bin beyaz ülkeyi terketti.

Hükümetin politikası yüzünden Güney Afrika iş çevreleri de militarizmin batağına saplanmaktalar. Devlet Silah Korporasyonunda 29 bin kişi çalışıyor. Bu korporasyon 15 ana işletmeyi ve 800 yan işletmeyi kapsamına almıştır, ve mal varlığı aşağı yukarı 1,5 milyar dolardır. İngiliz kaynaklarına göre, korporasyon özellikle yerden havaya füzelerin, Olifant tanklarının ve nükleer başlıklı howitzerlerin yapımında uzmanlaşmıştır. Güney Afrika bu silahları ihraç da etmektedir. Reklam broşürlerinde bu silahların "savaşta denenmiş" oldukları yazmaktadır. Doğal olarak bu savaşlar Angola ve Namibia'daki savaşlardır.

Güney Afrika'daki ırkçı rejimin beyaz "sahip"leri bütün bu silahlara rağmen ülkelerinde hiç de rahat değildirler. Yılda 150 bin kişi silah taşıma ruhsatı için başvurmaktadır. Ancak bütün bu silahlar ırkçıları kurtarmaya yetmeyecektir. Afrika'nın güney ucundaki sorunlar yöredeki tüm halkların hakları kabul edilene kadar sürüp gidecektir.

ABD'NİN İLGİNÇ

baştarafı s.4'de

ğıyla görevli polis teşkilatlarına karşı duyulan kin ve nefret büyüdükçe büyüdü.

Evet, şimdi Reagan hükümeti yeniden özellikle "dost" Latin Amerika ülkelerinin polis teşkilatlarına yardım yapmayı tasarlıyor. Bu seferki yardımın amacı: sol gerillalarca çiğnenen "insan haklarını" korumak ve kurtarmak! Önceleri demokrasi, şimdi de insan hakları...

Ama ne yazık ki "dost" ülkelerin halkları bu dostluğun kadrini bilmiyorlar, tam tersi ihanet ediyorlar. Bu haber yazımızı New York Times gazetesinde çıkan N.Goldberg imzalı makaleden yararlanarak yazdık. Yazar makalesini şöyle tamamlıyor. Yardımın mucidi "John Kennedy'nin sonunda aldığı hazin cevabı Ronald Reagan unutmamalıdır."

Strauss kendi kalesinde kaybetti...

Bavyera Seçimlerinde CSU'nun Yenilgisi

Geçtiğimiz günlerde F.Almanya'nın Bavyera eyaletinde yerel seçimler yapıldı. Münih ve diğer büyük şehirlerde Strauss'un partisi CSU önemli ölçüde oy kaybederken, Sosyal Demokrat Parti oy miktarını artırdı. Seçim sonuçlarını yorumlayan TV, Radyo ve basın bu sonucu Strauss için büyük bir yenilgi olarak nitelendirdiler. Özellikle yıllardan beri CSU'nun kalesi olarak nitelendirilen Münih kenkinde Sosyal Demokrat Belediye başkanı, CSU'lu adaya fark yapması, Strauss ve partisi için büyük darbe oldu. Her ne kadar bu sonuçla SPD Münih Belediye başkanlığını kazanmadı ise de, 1 Nisan Pazar günü yenilenecek seçimlerde Münih Belediye başkanlığının sosyal demokrat aday tarafından kazanılacağına kesin gözüyle bakılıyor.

Seçimlerde kazançlı çıkan bir diğer parti olan Yeşiller ise 6 sandalye kazanarak, FDP'nin önüne geçti. Ve Bavyara eyaletinde 3. parti durumuna yükseldi.

Bavyera eylateti yerel seçim sonuçları patronların sözcüsü bu sağcı partinin Alman halkı nezdinde itibarının düştüğünün bir göstergesi oldu. Strauss ve partisi CSU yıllardır güttüğü politikalarla Alman emekçilerine, Almanya'da çalışan göçmen işçilere düşmünca tavırlar takınıyor ve başta F.Almanya'ya nükleer başlıklı füzelerin yerleştirilmesi olmak üzere Amerikan çıkarlarının savunuculuğunu yapıyor.

8 Mart Kutlamaları

FRANKFURT'TA 8 MART KADINLAR GÜNÜ

8 Mart Uluslararası Kadınlar günü Frankfurt'ta İşçi Kültür Derneği'nin düzenlediği bir toplantı ile kutlandı. Yüzün üzerinde davetlinin katıldığı kutlama toplantısı samimi bir hava içinde geçti.

Günün önemini belirten konuşmalardan sonra şiirler okundu. Karadeniz Folklor Ekibi birbirinden güzel oyunlarıyla geceye renk kattı. Daha sonra Ozan Ali Mahir ve Mecburi sazlarıyla programda yerlerini aldılar. Frankfurt İşçi Kültür Derneği üyelerinden oluşan "Orkestra Uyum" Anadolu'nun çeşitli yörelerinden oyun havaları çaldı. Geceye katılanlar orkestra eşliğinde türküler söylediler, oynadılar.

Gece "yaşasın 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü" sözleriyle son buldu.

Frankfurt kutlamasından bir görünüş...

HELMSTEDT'TE 8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ KUTLANDI

8 Mart Dünya Kadınlar günü nedeniyle Helmstedt'te yapılan salon toplantısına kalabalık bir Türkiyeli ve Alman emekçi topluluğu katıldı.

Toplantıya davet edilen Helmstedt DKP, SPD, Yeşiller Partisi yetkilileri birer dayanışma mesajı sunarak, toplantıyı kutladılar.

Toplantıyı düzenleyen Türkiyeliler adına bir konuşma yapan Haydar Siliseri, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün önemini vurguladıktan sonra, Türkiye'de kadınların siyasal, sosyal, ekonomik açılardan büyük bir baskı altında olduğunu, özellikle eşleri, çocukları, yakınları cuntanın zulmüne, işkencesine maruz onbinlerce kadının faşizmin zorbalığını, gaddarlığını yüreklerinde yaşadığını belirtti.

Federal Almanya'daki kadınların bir de yabancı olmaktan kaynaklanan pek çok zorluklarla karşılaştıkları dile getirilen toplantı, Türkiyeli kadınların yaşam mücadelesini konu edinen bir film gösterisi ile çoşkulu bir şekilde sona erdi.

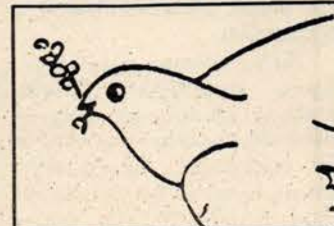

Helmstedt'te davetliler...

Kadınlar Krize Karşı Mücadele Ediyorlar

Kapitalist Batı Avrupa ülkelerindeki ekonomik kriz, işsizlik emekçilerin yaşamını günden güne zorlaştırıyor. Parababaları ve onların hükümetleri bu durum karşısında emekçilerin sosyal haklarını kısıtlıyorlar, onları kitleler halinde işsizliğe mahkum ediyorlar. Genç insanların meslekeğitimleri ve mesleklerine uygun bir iş bulabilmeleri de artık kolay değil. Tüm bunların başlıca nedeni parababalarının tükenmek bilmez kâr hırslarıdır. Bugün Batı Avrupa'nın pek çok kepitalist işletmesinde gerekli tedbirler alınmadan, otomasyona, üretimde yaygın bir biçimde robot kullanılmasına geçiliyor. Sonuç: Günden güne büyüyen işsizler ordusu. Ekonomik krizin bir başka ve asıl tehlikeli nedeni ise, emperyalizmin dünyamızda silahlanma yarışını günden güne azdırması. Böylece insanlığın maddi, sosyal, kültürel gereksinimlerini sağlamak için ihtiyaç duyulan milyarlarca dolarlık kaynak, en yararsız alana, ölüm araçlarına, nükleer yıkım füzelerine aktarılıyor. Ve Sonuç yine bir avuç parababası, bu dehşet ve tehdit ticaretinden büyük kazançlar sağlarken, emekçiler daha kötü yaşam koşullarına itiliyor.

Ekonomik krizin, işsizliğin ağır yükünü omuzlarında taşıyan, çocukları için daha yaşanılası gelecekler özleyen emekçi kadınlar, ekonomik krize karşı mücadele ediyorlar. Dünyanın birçok ülkesinde, şehrinde kadınlar 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü nedeniyle, bu özlemlerini dile getirdiler ve protestolarını yükselttiler.

Kısa . . . Kısa . . .

ENTERNASYONAL DAYANIŞMA KOMİTESİ KURULDU

Emperyalist kampın girmiş olduğu siyasal ve ekonomik kriz son yıllarda İsviçre'de de kendini hissettirmeye başladı. Ancak egemen güçler, krizin yükünü yabancılara yüklemek istiyorlar. Bu nedenle sağcı partiler elbirliğiyle yabancı düşmanı politika ve uygulamalara hız veriyorlar. Geçtiğimiz aylarda halk oyuna sunulan ve gerici burjuva partilerinin etkisinde kalan büyük bir çoğunluğun oylarıyla kabul edilen Yabancılar Kanunu bu konuda önemli bir kilometre taşı oldu.

Özellikle Türkiye ve Latin Amerika'dan gelen ve siyasal iltica hakkı isteyenlere karşı polis açıkca yabancı düşmanlığı yapıyor.

Tüm bunlar 5 ülkenin göçmen gençlik kuruluşlarını biraraya getirdi. Bir araya gelen Jota–Şili, SGB– Türkiye, KNE–Yunanistan, FGCI–İtalya ve KJV–İsviçre gençlik kuruluşları, Gençlik Komite'sini oluşturarak, 11 Mart'ta 50 kişinin katılımıyla ilk toplantılarını yaptılar.

Toplantıda sezon işçilerinin yaşamıyla ilgili bir film gösterildi ve daha sonra yabancı düşmanlığına karşı ortak mücadele konusunda yapıcı tartışmalar yapıldı.

HORST'TA TÜRK-ALMAN DOSTLUK GÜNÜ YAPILDI

Gelsenkirchen yöresinde çalışmalar yürüten Sosyal Kültür Komitesinde düzenlenen Türk-Alman dostluk gününde kalabalık bir Türkiyeli emekçi kitlesi biraraya geldi.

Komite adına açış konuşmasını yapan arkadaş, göçmen işçilerin sorunlarına değindi. Yabancı düşmanlığının planlı bir yükseliş gösterdiği, emekçiler arasında yapay düş-

(Devamı 7. sayfada)

Flick 1947'de Nürnberg'te yargılanırken (en sağda)

Bir Nazi İşbirlikçisi: FLİCK

Ne zaman F l i c k ismi basında görünse, ortalığı pis ve ağır bir koku sarar. Bu sefer de öyle oldu. Flick ismi basında bir kez daha görünmeye başladı ve ortalığı pis ve ağır bir koku sardı.

Friedrich Flick: Flick tekellerinin kurucusu, Almanya'nın en zengini, kömür madenlerinin, silah fabrikalarının, kağıt ve otomobil fabrikalarının sahibi bu adam, ölümünden önce para getiren ne varsa, hepsini satın aldı. Öyle ki, para kazanmak için milletvekili ve bakanları da satın aldı. Hitler döneminde emek köleleri dahi satın aldı. Bu nedenle 1947 yılında ünlü Nürnberg yargılaması sonucu 7 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Fakat bu da onun "ticari yükselişine" zarar vermedi.

Friedrich Flick aynı zamanda tıpkı bizdeki Vehbi Koç gibi, "çalışan, tutumlu, milyarlarını kendi elleri ve emeği ile kazanmış", bir zamanlar fakir ama bu hasletleri nedeniyle şimdi zengin olmuş birisiydi...

Flick'in tırmanışı yine bizdeki Vehbi Koç gibi Birinci Dünya Savaşı sonrasında başlar. Savaş dönemindeki çöküntüden ve paranın değer kaybetmesinden yararlanarak silah hurdalarını çok ucuza kapatan tüccar Friedrich Flick, daha sonra bu hurdaları çok yüksek fiyatlara çelik sanayine ham madde olarak satar. Böylece kazandığı parayı yeniden sanayiye yatırır. Önce işler iyi gider. Fakat 1923 yılındaki ekonomik kriz işleri bozar. Fakat Flick'in "dehası" ona bu zorluğu yenmede de yardımcı olur.

Flick, zamanın Brüning hükümetine iflas noktasına gelmiş Gelsenkirchen'deki Berg-Werk—AG firmasının hisse senetlerini satın almasnı teklif eder. Fakat piyasa fiyatına değil, üç katı fiyatına! Kapitalist dostu başbakan Heinrich Brüning dahi bunun imkansız olduğunu söyleyince, Flick şöyle bir santaja baş başvurur: Eğer devlet hisse senetlerini satın almazsa, o da firmayı "ülkenin düşmanı" Fransa'ya satmak zorunda kalacak, böylece Fransa Ruhr bölgesindeki maden sanayinde kenidine yer edinmiş olacak. İşte sermayenin yurtseverliğine güzel bir örnek...

Santaj başarılı olur ve Brüning iflas noktasına gelen firmanın hisse senetlerini piyasa değerlerinin üç katına satın alır. Başka firmalar peş peşe iflas edip, binlerce insan işsiz kalırken, Flick milyonları cebe indirir.

Flick daha sonra Hitler'i finanse etmeye başlar. Çünkü Hitler ona Brüning'den daha az yararlı değildi. Hitlerin yıkılışından sonra 1947 yılında Nürnberg'deki Flick duruşmasında Hitler Almanyası'nın Fransa'ya girişinden sonra 1940 yılında bizzat Flick'in Hitler hükümetine yazdığı bir mektup okunur. Bu mektupta Flick, kendisinin Nazi Partisi'ne "mücadele döneminde" çok para yardımı yaptığını, bu nedenle de Alsas bölgesindeki el konulan maden sanayinin de kendisine verilmesini talip etmektedir.

Flick Nürnberg duruşmasında 7 yıl cezayla kurtuldu. Savaş sonrasında halkın baskısı ile Flick tekellerinin mallarına el konulması Batı Alman anayasasına girmiş olmasına rağmen, ABD askeri hükümeti Flick'e tekel'ini hapishanede yönetme ve genişletme imkânını sağlar.

Flick bu arada eski adam-

(Devamı 7. sayfada)

Bir Okurumuzun Bulgaristan Anıları:

"Bulgaristan'da Hep Çocuk Kalmayı İsterdim"

Dayanışma gazetesinin bir okuru, tatilini geçirmek için gittiği Bulgaristan'da Plovdiv(Filibe) yakınlarında Dolni Voden isimli bir köyü gezme olanağı elde ediyor. Okurumuzun geziyle ilgili izlenimlerini aşağıda yayınlıyoruz.

Gittiğim köy, Plovdiv (Filibe) yakınlarında Dolni Voden isminde 6000 nüfuslu oldukça şirin bir yer. Ama bizim köylere hiç benzemiyor. Türkiye ölçülerine göre kasaba demek belki daha yerinde olur. Sağlık merkezi, okulu, kreş ve yuvası, kütüphanesi ve kültür merkezi olan, bize göre alışılmışın dışında bir köy!

Köyün belediye başkanı Atanas Terziev bize köy hakkında bilgi verirken, köyün Bulgar ve Türklerden oluştuğunu, istediğimiz bir iki evi ziyaret edebileceğimizi söyledi. Başladık birlikte köyü gezmeye. Sırada önce okul vardı. Okuldan içeri girince, hemen Marx ve Engels'in iki koca resmi göze çarpıyor. Düşüncelerinden dolayı insanların işkenceye uğratıldığı ve yıllarca hapis yattığı Türkiye gibi bir ülkeden gelen bana oldukça ilginç geldi bu manzara.

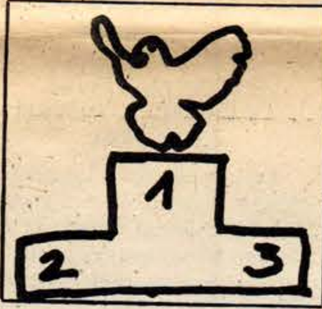
Okul güzel derslikleri, geniş bahçesi, spor sahası olan bir köy için oldukça büyük bir bina. Binayı bize okul müdiresi gezdirdi. Müdire çocukların eğitimi için yeni başladıkları bir uygulamayı anlattı. İlk okul birinci sınıfa başlayan öğrenciler, okul binasının arkasındaki küçük bir binaya alınıyorlar. Yatakhanesi, yemekhanesi ve çocukların oynaması için bol miktarda oyuncağı olan bir bina. Çocuklar burada öğle yemeklerini yedikten sonra bir müddet uyuyorlar. Çocuklar yuvadan okula alışma dönemini burada geçiriyorlar, bir sene sonra da hemen bitişikteki okulda ikinci sınıfa başlıyorlar.

Bu okul-yuva karışımı bina hakkında bir-iki söz etmek istiyorum. Burası Batı Avrupa'da gördüğüm kreşlerin en güzelinden daha güzeldi. Bina çok iyi düşünülerek yapılmıştı. Bu binanın altında büyükçe ve oldukça şirin bir kreş vardı. Kreşi de gezdik. Temiz ve tertipli ve yine o güzel süslü yataklar, masa ve oyuncaklar... Bunları Sofya'da görseydim, yadırgamazdım. Ama burası bir köydü! Bulgaristan'da insanın gözüne batarcasına belirginleşen bir ayrıcalıklı sınıf (!) oluşmuştu: Çocuklar. En güzel yerler onların, ihtimam, hoşgörü onlara , en ucuz tüketim malları yine onlar için... Bulgaristan'da hep çocuk kalmayı isterdim.

Daha sonra sağlık merkezini gezdim. Bizdeki binası olup da aleti ve doktoru olmayan sağlık ocaklarını düşünmeyin sakın! Burası 3 daimi uzman doktoru, ebe ve hemşireleri olan küçük çapta bir poliklinik. Ziyaretim esnasında kafa travması (kafa çarpması) geçirmiş bir bebecik getirdiler. Çocuk doktoru muayene ve ilk tedaviyi yaptıktan sonra, köye 3 km mesafadeki Plovdiv (Filibe) hastanesine sağlık merkezinin ambulansıyla gönderdi. Bu ülkede insanların bakımsızlıktan ölmesi sorunu da halledilmişti. Bize bilgi veren çocuk hastalıkları uzmanı genç doktor hanım, köyde çalışmakta hiç de şikayetçi değildi. Bir an bizdeki Siirt devlet hastanesine atanıp, ilaç ve alet yokluğu, tahsisat eksikliği yüzünden orada hastaneyle birlikte çürümeye terkedilen genç doktorlar aklıma geldi.

Kültür merkezi binasının üst katı kütüphane. 12 bin cilt vardı bu kütüphanede. Binanın giriş katı sinema salonu ve çeşitli kültür faaliyetlerine ayrılmıştı.

(Devamı 7. sayfada)

SARAYEVO VE BİR KIYASLAMA

1984 sporda olimpiyat yılı. Kış oyunlarıyla Sarajevo'da başladı, yaz oyunlarıyla Los Angelos'da sürecek. Bu nedenle bu yılki spor yazılarımızın ağırlığını olimpiyatlar oluşturuyor.

Bilinir, olimpiyat oyunları sadece amatör sporculara açıktır. Modern olimpiyatların başlatılmasında büyük katkısı geçen ve "olimpiyatların babası" sayılan Baron Pierre de Coubertin'in deyişiyle, "olimpiyat oyunlarında esas olan, kazanmak değil katılmaktır." Amaç sporun geniş gençlik yığınları içinde yaygınlaşması, olimpiyatlara katılma isteğinin ve hevesinin teşvikiyle gençlerde spor yapma eğiliminin gelişmesi, sporda amatör yarışma ruhunun yerleşmesidir. Olimpiyat oyunlarının yüzyılımızda sporun böylesine kitleselleşmesinde büyük katkı payı olduğu inkâr edilmez. Bugün dünyanın dört bir yanında milyonlarca genç sporcunun en coşkulu hayali bir olimpiyata *katılabilmektir*.

Olimpiyata katılmak amatör bir sporcunun en büyük hayalidir ama bu hayalden öteye bir de en büyük umut vardır: Olimpiyatlarda kazanmak, şeref kürsüsüne çıkabilmek, madalya alabilmek. Çünkü olimpiyat oyunları da sonuç itibariyle bir *yarışmalar* bütünüdür. Ve yarışma da, kazanmak için yapılır. Olimpiyata katılabilme başarısını göstermiş bir sporcunun en büyük övüncü olimpiyattan bir madalya ile, bilhassa da bir altın madalya ile dönmüş olmaktır.

Böylesi bir övüncü sporcular olduğu kadar, olimpiyatlara katılan ülkeler de paylaşmaktadırlar. Günümüzde spordaki gelişme seviyesi, bir ölçüde sosyal gelişmeye bağlı olduğu için olimpiyatlarda alınan sonuçlar, ülkeler arasındaki kıyaslamalar için dünya kamuoyunda yabana atılmayacak bir kıstas, bir hareket noktası teşkil etmektedir. Bu yüzdendir ki, bir olimpiyat oyununun daha ilk gününden itibaren, yarışmaların haberleriyle birlikte ülkelerin madalya sıralamasındaki durumları da gün be gün liste halinde yayınlanır. Nihai madalya dağılım tablosunu herkes merakla bekler. Ve bu tablo üzerinde çeşitli yorumlar yapılır.

Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler olimpiyat oyunlarına katılmadan önce madalya sıralamasındaki ilginin özünü yurtseverlikle milliyetçilik arasında seyreden bir eğilim oluşturuyordu. Ne zaman ki Sovyetler Birliği ilk olarak katıldığı 1952 Helsinki olimpiyat oyunlarında, geçmişteki bütün olimpiyatların madalya sıralamalarının gedikli birincisi ABD'yi ikinci sıraya indirdi, o zamandan itibaren meselenin rengi değişti. Ve o günden bu güne olimpiyat oyunları, iki farklı sosyal sistemin, sosyalizmin ve kapitalizmin yarıştıkları birer arena olarak da yorumlanmaya başlandılar

Bu yarışmanın nasıl bir gelişme gösterdiğini yerimiz elverdiği takdirde gazetemizin daha ilerki sayılarında vermeğe çalışacağız. Geçen sayımızda Sarajevo kış oyunlarındaki madalya dağılımı tablosunu vermiş ve sosyalist ülkeler ve kapitalist ülkeler arasında bazı değerlendirmeler yapmıştık. Bu yazımızda da, anılarda tazeliğini koruyan Sarejevo'nun bazı ilginç sonuçlarını kısaca değerlendirmek istiyoruz.

Sarajevo'daki kış oyunlarında, 7 spor disiplininde 39 yarışma yapılmıştır.

	1968	1972	1976	1980	1984	Toplam
SSCB	13	17	26	22	25	103
ADC	5	14	18	23	24	84
Norveç	14	13	6	9	9	51
Finlandiya	6	4	7	9	13	39
İsveç	8	4	2	4	8	26
FAC	7	5	11	5	4	32
ABD	7	9	9	12	8	45
İtalya	4	5	4	2	2	17
Avusturya	13	6	6	7	1	33
Fransa	9	3	1	1	3	17
İsviçre	4	10	5	4	5	28

39 yarışmanın spor disiplinlerine dağılımı şöyledir:

- Kuzey disiplini, 14 yarışma
- Alp disiplini, 66 yarışma
- Artistik patinaj, 4 yarışma
- Sürat patinajı, 9 yarışma
- Bobsled, 2 yarışma
- Kızak, 3 yarışma
- Buz hokeyi, 1 yarışma

Ülkelerin aldıkları madalyaların bu spor dallarına dağılımı incelendiğinde çok ilginç bir durum ortaya çıkmaktadır. Kapitalist ülkelerin aldıkları madalyalar onların herbirinin kendi ihtisas sahası kabul edilen spor disiplinlerinde toplanmakta, buna karşılık sosyalist ülkelerin hemen her spor branşından madalya aldıkları görülmektedir. Örneğin Finlandiya topladığı 13 madalyanın tamamını geleneksel olarak güçlü olduğu kuzey disiplini yarışmalarından kazanmıştır. Benzeri şekilde Norveç aldığı 9 madalyanın 8'ini, İsveç 8 Madalyanın 5'ini kuzey disiplini müsabakalarından elde etmişlerdir. F.Alman Cumhuriyeti'nin de 4 madalyasından 3'ü kuzey disiplininden gelmiştir. Bu ülkelerin geriye kalan madalyalarının dağılımı ise şöyledir: Norveç sürat pateninden 1, İsveç sürat patantinden 2 ve buz hokeyinden 1, F.A.C kızaktan 1, İsveç 7 spor disiplininden 3'ünde madalya alan tek kapitalist ülkedir. Diğerleri ya tek bir branştan yada 7 branşın sadece ikisinde madalya alabilmektedir. Olimpiyatların "ünlü" ABD'si, aldığı 8 madalyadan 5'ini alp disiplininden, 3'ünü ise artistik patinajdan elde etmiştir. Yine İsviçre 5 madalyanın 4'ünü, Fransa ise 3 madalyanın hepsini alp disiplininden kazanmışlardır. Kanada'nın 4 madalyasının 3'ü, hem de sadece tek bir sporcu tarafından sürat pateninde kazanılmıştır.

Buna mukabil —tek madalyalı Yugoslavya'yı ayrı tutarsak— madalya kazanan üç sosyalist ülkeninde madalyaları farklı bir dağılım göstermektedir. Sovyetler Birliği, sporcuları alp disiplini dışında —kuzey disiplininde 6, artistik patinajda 5, sürat pateninde 9, bobsledde 1, kızakta 3 ve hokeyde 1 madalya kazanarak— 7 disiplinin 6'sında da ilk üçe girmeyi başarmışlardır. Benzer şekilde Alman Demokratik Cumhuriyeti (ADC)sporcularının aldıkları madalyalar 5 spor branşına dağılmaktadır. Nihayet Çekoslovakya'nın kazandığı 6 mütevazi madalya dahi 4 spor disiplininden gelmiştir.

Bu olgu, madalyaların spor displinine dağılmasında sosyalist ülkelerle kapitalist ülkeler arasında ortaya çıkan bu fark neye delalet etmektedir? Sorunun cevabı kendiliğinden bellidir. Demekki, sosyalist ülkelerde amatör sporun yaygınlaşması tesadüfe bırakılmamakta, her spor disiplinin kitleler içinde gelişebilmesinin imkanları bilinçli bir şekilde yaratılmaktadır. Böyle olduğu, yani her spor disiplini gelişmesini mümkün kılacak verimli ve yaygın bir kitle tabanı bulacağı için de, her branşta dünya çapında sporcular çıkması ihtimali çok daha artmaktadır. Sovyet ve Demokratik Alman sporcularının büyük çoğunluğunun katıldıklar yarışmalarda ilk 8 arasında yer alanları da bu gerçeğin bir diğer kanıtıdır. Bir örnek verecek olursak, ilk 8 içinde yer alan her ABD sporcusuna karşılık 3-4 Sovyet sporcusu düşmektedir.

Sarajevo oyunlarından sonra kimi "batılı" çevreler sosyalist ülkelerin özellikle de SSCB'nin gerilemekte olduklarını iddia etmişlerdir. Gerçekten de Sovyet sporcuları geleneksel olarak en güçlü oldukları kuzey disiplininde eski olimpiyatlardaki başarılarını tekrarlayamamışlardır. Aynı durum ADC'li sporcular için de söz konusudur. Yine artistik patinajda ABD'nin sıçrama yapması, İngiliz dans çiftinin göz kamaştırıcı başarısı, Sovyetlerin geleneksel üstünlüğünün son bulduğu şeklinde yorumlanmıştır. Oysa bu olgular bir bütünün parçalarıdırlar ve oyunların genel değerlendirmesi, sosyalist ülkelerde bir gerileme değil aksine ilerleme olduğunu göstermektedir. "Batılı" yorumcuların anlayamadıkları hayatın düpedüz bir çizgi çizmediğidir. Nitekim sosyalist ülke sporcuları bazı branşlarda madalya bakımından gelişme gösterirken —ki ilk 8'e girmekte sözkonusu değildir bu gerileme— diğer bazı disiplinlerde de sıçramalar yapmışlardır. Yukarda verdiğimiz ve son 5 kış olimpiyatlarında toplam madalya dağılımındaki gelişmeleri gösteren tablo, "batılı" çevrelerin kamuoyunu nasıl yanıltmayı hedeflediklerinin çarpıcı bir örneğidir.

Newroz
Danimarka'da Coşkuyla Kutlandı

Kürt halkının ulusal bayramı NEWROZ bu yıl da yurt dışında çeşitli ülkelerde yapılan toplantılarla kutlandı. F.Almanya'da Berlin, Münih, Frankfurt, Hamburg,Duisburg gibi belli başlı merkezlerde Kürdistanlı örgütlerce düzenlenen salon toplantılarına kalabalık bir Kürdistanlı, yerli ve yabancı emekçi topluluğu katıldı.

Bu yıl NEWROZ Danimarka'da 4.Mart'ta Türkiyeli Göçmen İşçiler Birliği (TGİB) tarafından düzenlenen büyük bir salon toplantısı ile kutlandı.

Kürt ulusunun yüzlerce yıllık direniş ve mücadelesini simgeleyen NEWROZ'a, 1200'ün üstünde, Kürt, Türk ve diğer milliyetlerden göçmen işçiler ve Danimarka'lılar katıldılar.

Kürt ulusunun, birlik, dostluk ve mücadele gününde, Türkiye, Danimarka ve tüm dünya halkları çağdışı soykırımla karşı karşıya bulunan Kürt ulusu ile dayanışmaya çağrıldı.

Geceye katılan Kürt ozanlarının yanında, TGİB tiyatro grubu NEWROZ'u anlatan bir pandomim sundu. İsveç'ten çağrılı olarak geceye katılan GOVEND folklor ekibi Diyarbakır ve Bitlis yörelerinden Kürt halk oyunları sundular. TGİB müzik ve folklor gruplarının sundukları programlar çoşkuyla karşılandı. Almanya' dan Ozan Ali Mahir'in de Türkçe türküler ve şiirler sunduğu gecede, çeşitli parti ve demokratik kuruluşlardan gelen mesajlar okundu.

Olgunluğu, düzeni ve disiplini ile gece, katılanların takdirleri ile karşılandı. 1 Mayıs 1983'te kurulan Türkiyeli Göçmen İşçiler Birliği (TGİB) kısa sürede üye sayısını 150'ye çıkarmış ve ilk olağan genel kurulunu 28 Ocak 1984'de yapmıştı.

Çalışmaları ile Türk ve Kürt göçmen işçilerinin ve Danimarka demokratik kamuoyunun geniş güvenini ve desteğini sağlayan TGİB, Danimarka'da kitlesel bir demokratik kitle örgütü olma yolunda da emin adımlarla ilerlemektedir.

Dayanışma için Hollanda'da düzenlenen miting

Tutuklularla Dayanışma İçin Açlık Grevi

baştarafı s. 1'de

tik ve ilerici kamuoyunun dayanışması büyük boyuttaydı.

Avusturya basını tarafından da büyük yer verilen eylem süresince, imza toplandı. Bildiriler dağıtıldı. Türkiye üzerine bilgiler verildi. Ayrıca Kenan Evren'e gönderilmek üzere kartlar dağıtıldı.

HOLLANDA'DA

Yine, Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında faşizmin vahşice baskı ve işkencelerini protesto etmek, Diyarbakır ve Mamak'ta sürdürülen açlık grevleriyle dayanışmayı yükseltmek, cezaevlerinde politik tutuklulara yapılan her türden baskıyı ve yasakları Hollanda komuoyuna duyurmak için, 21 Mart 1984 günü Türkiye ve T. Kürdistanlı demokratik örgütler Hollanda'nın Den Haag şehrinde parlamentonun önünde bir miting düzenlediler. Mitinge Hollanda parlamentosundan 4 milletvekili de katıldı. Milletvekilleri ile yapılan görüşmede Türk faşist cuntasının ve onun kuklası Özal hükümetinin, Türkiye ve Türkiye Kürdistanında yaptığı uygulamalarla ne kadar anti-demokratik ve işçi-emekçi düşmanı olduğu, dışa yönelik saldırgan ve militarist politikası örneklerle anlatıldı. Bütün bunlara rağmen, cuntanın demokrasiye geçildi iddialarının bir aldatmaca ve komedi olduğu belirtildi. Ayrıca, faşist cuntanın cezaevlerinde işlediği cinayetler ve insanlık dışı uygulamalarını içeren bir metin Hollanda hükümet yetkililerine ulaştırılmak üzere milletvekillerine verildi. Milletvekilleri bu taleplerin yerine getirilmesi için çalışacaklarını ve Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışma içinde olduklarını belirttiler. Daha sonra şehir içinde uzun bir araç konvoyunun korna çalarak gösteri yapması ile eylem sona erdi.

İSVEÇ'TE

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı hapishanelerinde yatmakta olan tutuklu ve mahkumların Stocholm'deki yakınları bir bildiri yayınlayarak, tutuklu yakınlarını birliğe ve tüm ilericileri, cezaevlerindeki siyasi tutuklularla dayanışmaya çağırdılar.

İSVİÇRE'DE

İsviçre'nin Zürih kentinde Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütlerce oluşturulan eylem komitesi 1 Mart Perşembe günü, Diyarbakırda faşist cunta tarafından 7 yurtseverin katledilişi ve Diyarbakır cezaevi hakkında bilgi verilmesini sağlamak amacıyla AP Ajansını işgal etti. Eylem komitesinin yaptığı açıklamalar tüm İsviçre basınında yer aldı.

ŞAHİNKAYA TELAŞLI

baştarafı s. 1'de

bildiğinden basın toplantısına razı olmadı. Bildirildiğine göre Şahinkaya herkesin olayı bildiğini düşünmekte ve başı eğik dolaşmaktadır. Gelen haberlere göre subaylar arasında da olay tepkilere neden olmaktadır.

Yayınımızda belirttiğimiz üzere Şahinkaya kumandanlığı sırasında Hava Kuvvetleri inşaatlarında Kale Bodur seramikleri kullanılmasını emretmişti. Yeni Hava Kuvvetleri Komutanı, Halil Sözer GERÇEK Gazetesinin yayınından sonra bir genelge yayınlayarak Hava Kuvvetleri inşaatlarında Kale Bodur seramiklerinin kullanılmasını yasakladı. Bunun yerine Sümerbank'a ait Söğüt seramiklerinin kullanılmasını istedi.

GERÇEK gazetesinin halk arasında yarattığı yankılar da, TSİP militanları, sempatizanları ve dostları aracılığıyla öğrenmek mümkün olmaktadır. Örneğin hastanelerde doktorlar, hemşireler "KALE BODUR–SERAMİK BUDUR" reklam spotunu değiştirerek, "KALE BODUR, ŞAHİNKAYA BUDUR" Şeklinde söylemektedirler. Bazı okullarda ise müdürleri öğretmenleri toplayarak gazeteyi göstermekte, zabıt tuttmakta ve ilgili mercilere haber vermektedir. Kahvelerin başlıca fiskos konusu Şahinkaya olmuştur.

"BULGARİSTAN'DA ...

baştarafı s. 6'da

Daha sonra bir Türk ailesini evinde ziyaret ettik. Burası bir bahçe içerisinde iki katlı büyükçe bir binaydı. Karı-koca yer fıstığı, tütün vb. yetiştiren bir tarım kooperatifinde çalışıyorlar. Bu yıl da % 30 fazla ürün almışlar. Fazla ürünün gelirini kooperatif üyeleri kendi aralarında pay etmişler. Çaylı, pastalı ikramdan sonra Türk ailesinin yanından ayrılıp köyü gezmeye devam ettik.

Köy kahvesindeki öğle yemeği çok neşeli bir hava içerisinde geçti. Yemekte köyün bayan parti sekreteri, öğretmen Rosita Hristova da var. Bize, köyde 300 kadar parti üyesi olduğunu, üyelerin % 25'ini de Türklerin oluşturduğunu söyledi. Bulgaristan'da kadınlar oldukça faal. Bize anlattıklarına göre, Bulgaristan'da kadınlar kurtuluşlarını elde etmişler, sıra erkeklere gelmiş!

Geri dönüş zamanımız geldiğinde, henüz yeni tanıştığımız bu insanların sıcak ilgisine ve gösterdikleri dostluğa teşekkür edip, bir daha görüşmek umuduyla oradan ayrıldık.

ÖZÜR

Yerimizin darlığı nedeniyle İŞÇİNİN SÖZLÜĞÜ ve SÖYLEŞİ sütunlarını bu sayımızda yayınlayamadık, yazarlarından ve okurlarımızdan özür diliyoruz.

BİR TÜRKMEN...

baştarafı s. 8'de

man Aydemir'in kişiliğinde Türkiye aydınlarının yanılgılarını da yansıtan yazar sınıf mücadelesinde aydınların rolüne de doğru bir yaklaşım getiriyor. Ayrıca kitabın "işçi sınıfının uluslararası dayanışması" evrensel ilkesinin önemini grev boylarında hep birlikte halay çeken Yunan, İspanyol, İtalyan, Portekiz, Türk ve pek çok ülkeden insanların ortak sesi ve mücadelelerinde güzel bir anlatımla sunuyor.

Fakir Baykurt'un yeni kitabı "Yüksek Fırınlar"ı okuyunuz.

NAZİ İŞBİRLİKÇİSİ: FLİCK

baştarafı s.6'da

larını unutmaz. F.Alman ve Avusturya'da aranan Nazi subayı Skorzeny'yi Franko İspanya'sındaki Mercedes araba firamasının başına getirir. Yine eski Nazi'lerden ve Çekoslavakya işgali sırasında el konulan firmaların başına getirilen Schleyer'i tekelinin genel müdürü yapar.

Soğuk savaşla birlikte Flick yeni bir atak daha yapar. Amerikalılar bu "önemli adamı" affederler. Flick NATO için tank üretimine başlar. Savaş, savaş hazırlığı, savaştan para kazanmak: Bütün bunlardan zaten en iyi Flick anlardı.

Bu Flick isminin yeniden basında ortaya çıkmasına kadar devam etti. Yeniden ortalığı ağır ve bir pis koku sardı. Onun mirasına bu kez "ekonomi çıkarlar" adına Federal Maliye BakanıMatthöfer sahip çıkar. Mattöfer Flick tekeline 200 milyon DM'lik vergi indirimi sağlar. Daha sonra Flick tekeli milyarlarca Mark değerinde hisse senedi satar ve yine "ekonomik çıkarlar" adına 450 milyon DM'lik bir vergi indirimini cebe indirir. Fakat Cumhuriyet savcıları Flick tekelinin belgelerine el koyunca bir mucize daha açığa çıkar: Federal Maliye Bakanı Graf Lamsdorf partisi FDP için Flick tekelinden 150.000 DM "yardım" almış. 450 milyona karşılık 150 bin! Flick tekeli bu alış-verişten tam yüzde 3000 kar etmiş! İşte "hür" ve "demokrasi aşığı" Batı'da milyarlar cebe böyle indirilir.

Barış Çöreği

baştarafı s.8'de

ceksin Cevriye! Martin de susacak!." dedi.

Çok geçmedi yukardan ses geldi:

"Kim var aşağıda?"

"Adını söyle!." dedi ninem.

"Ben Cevriye'yim!" dedim, "Yabancı kız.."

"Ne istiyorsun?"

"Dilenci olmadığını, bir şey istemediğini söyle!"

Söyledim ninemin dediklerini.

"Martin'in bütün gün, gece bize kalacağını söyle. Ancak güzel bir sofra hazırlar, bizi ve Martin'in öteki arkadaşlarını çağırırsa o zaman geleceğini söyle.."

Söyledim bir bir.

"Ah so! Şimdi bana grev mi yapıyorsun?"

"Grevi büyüyünce yapacağınızı söyle.."

Söyledim bunu da.

"Haydin şimdi gidelim!" dedi ninem. Önümüzden yürüdü. Biz de onun arkasından yürüdük. Yürüdük tıpış tıpış. Önümüzden sanki eski bir masalın haksızlıklara başkaldıran kurdu yürüyordu. Çok geçmedi, eve geldik. Bütün gün oturduk Martin'le. Yeniden muzlu süt içtik. Almanya'da bu sütlerden çok vardı.

Akşam geç vakit Martin'in annesi babası geldiler, Martin'i istediler, ama ninem vermedi: "Siz bu işte cezalısınız! Martin'i de, Cevriye'yi de çok üzdünüz! Dediklerimi yapın, verelim!." dedi.

"Ciddi mi söylüyorsunuz? Böyle şey olur mu?"

"Ciddi söylüyoruz, olur.." dedi ninem.

Karı koca birbirlerinin yüzüne bakıp kaldılar. Martin'in annesi, "Haydi polise bari gidelim!" dedi. Babası güldü: "Korkarım polis bizi haksız çıkarır!" dedi. Böylece Martin'i vermedik. O gece bizde yattı.

Ertesi gün cumartesiydi. Annesi, ninemin dediklerini yapmış, masayı donatmış, karı koca bizi çağırmaya geldiler.

Ninem, ağzında akide şekeri var gibi şakır şukur gülüyor, başarısına seviniyordu. Annem babam, ablam, abim kalktık. Ninem, "Ben kalayım, siz gidin.." diyecek oldu. Martin'in babası, annesi, "Yoo olmaz, birlikte gideceğiz!" dediler. Kalkıp hep birlikte yürüdük. Oyun yerinin kıyısından geçerken, Yugoslav arkadaşlardan da birer tane aldık, çıktık Martingil'in evine.

Gerçekten de güzel bir masa hazırlamışlardı, çok beğendik. Elmalı, çikolatalı pastalar, güzel meyva suları, daha neler neler!. Oturup hepsini yedik, içtik. Martin'in annesiyle babası bizleri ayrı ayrı kucakladılar, böylece barıştık.

Sonra çay getirdiler. Yanında bademle, susamlı güzel bir çörek vardı. Böyle bir çöreği ilk görüyordum. Ninemden sordum:

"Bu çörek ne çöreği nineciğim?"

Acaba niçin ondan soruyordum, o da ilk görüyordu? Ama yaşlı kurt gözleriyle her şeyi anlıyordu ninem: "Bu çörek barış çöreğidir. Küsler barışırken yerler bunu.." dedi, gene şakır şukur güldü. Söylediklerini Almancaya çevirdim, onlar da güldüler.

HORST'TA TÜRK-ALMAN

baştarafı s.5'de

manlıkların üretildiği ve sömürü sisteminin yarınlar için umut vermeyeceği dile getirildi. İşçilerin haklarına sahip çıkması gereğini vurgulayan bu konuşmadan sonra, Duisburg İşçi Kültür Derneği'nden bir arkadaş, geriye dönüşü özendirme yasasının ayrıntılarını açıkladı.

Konuya değgin soruları olan emekçilerimizi yanıtlayan arkadaşın açıklamalarından sonra, kemençe eşliğinde Laz Ekibi salonu dolduran emekçilerimizin beğenisini kazandı.

Türk mutfağının da sergilendiği dostluk gününde, O.Mahir de gurbet türkülerinden bir demet sundu. Hep bir ağızdan türküler söylendi. Birlikte halay çekildi. Gecenin bitiminde konuklar hoşnutluk içinde salondan ayrıldılar.

35 SAATLİK İŞ HAFTASI MÜCADELESİ

baştarafı s. 1'de

çalışma saatinin 35 saate düşürülmesi konusunda katı bir tutum takınmaları nedeni ile kesildi.

35 saatlik iş haftası mücadelesi yoğun bir biçimde sürerken, bu mücadelenin bir parçası olan "Fazla Mesaiye Hayır!" kampanyası da başarı ile yürütülüyor. Mandern -Hunsrück'deki Bilstein işçilerinin fazla mesaiye kararlılıkla karşı çıkmaları sonucu 100 yeni işçi işe alındı. Yine Stuttgart yakınlarındaki Leinfeld'deki Bosh firması işçilerinin kararlı direnişleri sonucu firma 200 yeni işçiyi işe almak zorunda kaldı. Gladbeck'deki Siemens, Bremen'deki Klöckner-Hütte, Wetzlar'daki Buderus AG ve Berlin'deki Daimler-Benz firması işyeri temsilcileri de büyük bölümü ile fazla mesaiye hayır diyerek, işyerlerine yeni işçilerin alınmasını sağlamış oldu. 35 saatlik iş haftası mücadelesi önümüz ay içinde yerli ve yabancı işçilerin birlikte mücadelesi ile başarılar katederken kaçınılmaz olarak, yabancı düşmanlığına karşı da hangi milliyetten olursa olsun işçilerin kardeşliğini vurgulamak açısından önemli kazanımlara yol açacaktır.

BELÇİKA'DA YABANCI DÜŞMANI YASA...

baştarafı s. 1'de

Muhalefet partileri olan KomünistPartisi,Sosyalist Parti ve Ekolojistler (çevre korumacılar) yabancı düşmanı yeni yasaya karşı çıkarak, yabancıları desteklediler.

Oylamada 18 çekimser oy veren aşırı sağcı parti ise, yasanın Belçika'daki yabancıları bir an evvel ülkelerine "kovalamakta" yetersiz olduğu, daha sert önlemler alınması gerektiği gerekçesiyle oylamada çekimser oy kullandı.

Mecliste oylanarak kabul edilen yeni yabancılar yasası, yabancıların yaşam koşullarını zorlaştırırken aynı zamanda bir başka sonuca da yol açıyor. Bu yasayla birlikte 1981 yılında ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını cezalandırmak amacıyla çıkarılan yasa da yürürlükten kaldırılmış oluyor.

ABES VE GERÇEK

baştarafı s. 2'de

çetesinin tüm insanlık suçlarının bir tekini bile örtbas edemez.

Evrenimizde kalıcı bir mücadele için yılmadan mücadele sürdüren ve bu nedenle tüm dünya halklarının haklı sevgi ve saygısını kazanmış olan Sovyetler Birliği'ne kara çalmaya çalışmak ise abesle iştigalden başka bir şey değildir. Böyle olduğunu, Alman emekçilerinin de nükleer savaş tehlikesine karşı yürüttüğü yığınsal mücadeleler gösteriyor.

Dayanışma

YAZIŞMA ADRESİ: Postfach: 10 16 34, 4100 Duisburg 1 – F.Almanya, BANKA HESABI: Sparkasse Dinslaken, Konto-Nr: 833731, BLZ: 352 510 00

25 MART YETER Mİ?

baştarafı s. 1'de

Umarız ki, üç küsür senedir "bekleyiş" halinde olan bazı siyasi hareketler bu seçimlerin sonuçlarından biraz ders çıkarırlar ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin, gene üç senedir ısrarla vurguladığı, Türkiye topraklarında güçlerimizi birleştirme önerilerine kulak verirler.

25 Mart seçimleri bunun için yeterli olur mu?

GÖÇMEN İŞÇİLER VE EDEBİYATÇILARIMIZ

Eş ve çocuklarıyla birlikte 4 milyonu aşkın Türkiye'liyi ilgilendiren göçmen işçilik olgusunun Türkiye sanat ve kültürü üzerine etki yapmaması mümkün değildi. Özellikle iki ayrı kültürün, ahlâk anlayışının çatışmasını dile getiren bu etki, şimdiye dek daha çok madalyonun birinci tarafında (yurtdışında) ortaya çıktı. Çeşitli nedenlerle yurtdışına göçen Türkiye'li yazarlar, sanatçılar göçmen işçilerimizin yaşantılarını, adeta bir "zaman makinesiyle" içine atıldıkları bu yeni toplumla çelişkilerini, uyumsuzluklarını dile getirdiler. Bunlara bir de Türkiye'li sanatçıların kısa süreli yurtdışı gözlemlerini anlatan eserleriyle, sanatçı kişilikleri hemen bütünüyle göçmen işçilik olgusu içinde şekillenmiş "göçmen yazarlarımızın" eserleri eklenince bu alanda karikatürüyle, hikayesiyle, şiiriyle, romanıyla bir hayli sanat ürünü birikti.

Şimdi ise batı ülkelerinde ekonomik krizin derinleşmesi, işsizliğin yaygınlaşması nedenleriyle "kesin dönüş" olgusu gündeme gelmiş durumda. Türkiye'li işçiler günden güne büyük sayılarla geriye dönüyorlar. Bu geriye dönüş olgusunun madalyonun öbür tarafında (Türkiye'de) sanat ve kültür yaşamı üzerinde etkilerini gündeme getirecek. Bu kez de özellikle göçmen işçi çocuklarının, kendi ülkelerinde toplumla uyuşmazlıkları Türkiye'li yazarlara, sanatçılara konu olmaya devam edecek.

Gazetemizin kültür ve sanat konularına ayırdığımız bu sahifesinde göçmen işçilik olgusunun Türkiye sanat ve kültürü üzerine yaptığı etkileri olanaklarımız ölçüsünde ele almaya çalışacağız. Bu sayımızda Türkiye'de özellikle köy yaşamını anlatan romanlarıyla ün yapmış, büyük okuyucu kitlesine sahip bir yazarımızın FAKİR BAYKURT'un yurtdışında yazdığı bir romanı tanıtıyor ve almanca-türkçe iki dilden yayınlanmış eserinden küçük bir hikayesini sunuyoruz.

FAKİR BAYKURT

Bir Türkmen Köyünden Alman İşçi Sınıfına

YÜKSEK FIRINLAR

Fakir Baykurt'un yeni romanınınadı "Yüksek Fırınlar". Yüksek Fırınlar F.Almanya'da yaşayan sayıları milyonları bulan Türkiyeli göçmen işçilerin yaşantılarından kesitler sunan, yabancı bir ülkede yaşamak ve çalışmak zorunda bırakılan işçilerimizin buradaki yaşantılarını, özlemlerini, düşüncelerini, psikolojik durumlarını, yabancı bir toplumda kendilerine çok yabancı bir sosyal yapı içindeki yaşam mücadelelerini, çırpınışlarını anlatıyor. Fakir Baykurt, deneyimli bir yazar gözlemiyle onların iç dünyalarına, Anadolu insanının kültürel tüm sorunlarına inebiliyor.

Bu romanında da Fakir Baykurt IRAZCA ANA, ULUGUŞ NİNE, KIR ABBAS gibi kendi romanlarında ölümsüzleşen tiplerine bir yenisini ekliyor: Koca İbrahim'in (Almanların deyişiyle Abraham) kişiliğinde Anadolu insanlarının yaban eldeki umutlarını ve özlemlerini kader ve tasalarını başarılı bir biçimde sunuyor. Koca İbrahim yurdunu terk ederek yabancı bir ülkede çalışmaya gelen tüm işçilerin özlemlerine tercüman. Anadolu'nun bir köyünde yaşayan bir Türkmen, Koca İbrahim. Askerliğini çavuş olarak tamamlamış ve şoför olmuş. Tek tutkusu bir traktör sahibi olmaktır. Traktöresahipolmanın yolunun Almanya'ya gelip bir kaç yıl çalışmaktan geçtiğini kavramıştır. Bunun için her engeli aşacaktır Koca İbrahim. Almanların resmen işçi alımını durdurduğu bir dönemde naylon bir kooperatif yoluyla (köyün öğretmeni bu işe ön ayak olmuştur.) Koca İbrahim resmi makamlara rüşvette vererek yurtdışına işçi olarak çıkmayı başarır. Amacı bir traktör parası biriktirip dönmektir. Avrupa'ya çalışmaya gelen tüm benzerleri gibi Koca İbrahim'de geri dönüşü bir türlü gerçekleştiremez. Ha bu yıl, ha gelecek yıl diyerek 10 yılı tamamlar Almanya'nın Rurh havzasında 1800 derecelik yüksek fırınların karşısında.

F.Baykurt'un eserine Koca İbrahim'in romanı denilebilir. Ancak Koca İbrahim'in yaşantısında iki toplumun tüm ayırt edici özellikleri çarpıcı bir şekilde anlatılır. Koca İbrahim köyünde genç yaşta evlendirilmiş, askere gitmiştir. Karısı vereme, o askerde iken yakalanmış ve o askerde iken de ölmüştür. Feodal gelenekler Koca İbrahim'in baldızı ile evlenmeye zorlamıştır. Yeni karısını yurtta bırakarak Almanya'ya gelen Koca İbrahim kendisine gelen bir mektupla karısının kendisini aldattığını öğrenmiş ve karısını boşamıştır.

Fakir Baykurt'un "Yüksek Fırınlar"ı onun tüm diğereserleri gibi akıcıdır ve okuyanın elinden bırakmak istemediği bir kitaptır. Ancak yalnız bundan ibaret değildir. Aynı zamanda öğretici, bilimsel doğruların altını çizici yanları vardır. F.Alman tekellerinin, –ki bunların başında Krupp, Mannesman, Thyesen gelmektedir– faşizm Almanyası'nda Hitlerle nasıl işbirliği yaptığını, faşizmin başta tekelci sermayeden nasıl destek aldığını altını bir kez daha elde edilen ayrıntılı bilgilerle çizerek sergilemektedir. Öğretmen Os-

devamı 7. sahifede

1923 yılında Burdur'un Akçaköy'ünde doğan Fakir Baykurt, Gönen Köy Enstitüsünde, Gazi Eğitim Enstitüsünde ve ABD İndiana Üniversitesinde öğrenim gördü. Uzun yıllar öğretmenlik, ilk öğretim müfettişliği yaptı. Yazdığı kitaplarla 6 edebiyat ödülü kazanan yazar, son yıllarda çalışmalarını yurtdışında sürdürmekte ve özellikle emek göçü üzerinde durmaktadır.

Sanat çalışmalarını daha çok roman ve hikaye alanındayoğunlaştıran Fakir Bavkurt'un başlıca eserleri şunlardır:

YILANLARIN ÖCÜ (1958 Yunus Nadi Ödülü)
IRAZCA'NIN DİRLİĞİ
KARA AHMET DESTANI (1978 Orhan Kemal Roman Ödülü)
ONUNCU KÖY
KAPLUMBAĞALAR
AMERİKAN SARGISI
TIRPAN (1970 TRT, 1971 TDK Ödülleri)
EFKAR TEPESİ
KEREM İLE ASLI
EFENDİLİK SAVAŞI
ÇİLLİ-KARIN AĞRISI-ÜCE (üç kitap bir arada)
ANADOLU GARAJI
ON BİNLERCE KAĞNI
CAN PARASI (1974 Sait Faik Ödülü)
KÖYGÖÇÜREN
İÇERDEKİ OĞUL
KEKLİK
SINIRDAKİ ÖLÜ (1970 TRT Hikâye Başarı Ödülü)
ŞAMAR OĞLANLARI
SAKARCA
YAYLA
KALEKALE
YANDIM ALİ
TOPAL ARKADAŞ
SARI KÖPEK
GECE VARDİYASI
BARIŞ ÇÖREĞİ
YÜKSEK FIRINLAR

Bir Hikaye

Barış Çöreği

Fakir Baykurt

Adım Cevriye, ama daha büyümedim. Türkiye'den geldik, Essen'de oturuyoruz. Bir sürü arkadaşım var; Almanı, Yunanı, Yugosyavı, bir dünya çocuğuz. Hemen yakınımızda yapılan yeni konutların ortasındaki oyun yerine doluyoruz. Biz eski evlerin çocukları, onlar on üç, on dört katlı yeni apartmanların çocukları. Başlangıçta bizi aralarına almak istemediler. Şimdi alıştık.

Ben en çok Martin'i seviyorum. İyi bir Alman. "Cevriye gel!..." diyor, elimden tutup kaydıraçlara çıkarıyor. Birlikte kayıyoruz, hoş oluyor. Salıncaklarda sallanmak da hoş. Atlar, atlı karıncalar var, bayılıyoruz. Sonra geçip kum havuzunda atlıyoruz. "Yorulduk, yeter artık!" diyorum, Martin darılıyor. Elimden tutup, "Haydi sizin oyundan oynayalım!" diyor. Bizim evcilik oyunundan demek istiyor.

Gidip bizim mahalleden çıkıntı tuğlalar, tahta kesintileri topluyoruz. Tenha bir yeri ev gibi çeviriyoruz. Şurası salon. Burası konuk odası. Şurası mutfak. Burası yatak odamız. Yatak yastık hazırlayıp yatıyoruz. Ben anne oluyorum, o da baba. Bezden üç tane bebek yaptım, ama Martin'le anlaşamıyoruz. İlle de bir tane olsun diye diretiyor. Peki ama olmuşlar! Ne yapalım bunları, atalım mı?

Bebeklerimize kırmızı Türk kumaşlarından giysiler dikiyorum. Uzun ninniler söylüyorum. Sonra kendimiz de uyuyoruz. Uyanıp temizlik ve kahvaltı yapıyoruz. Kalkıp biraz da gezmemiz gerekmez mi? Martin'le bize gidiyoruz. Annem muzlu süt veriyor. Martin'i çok seviyor: "Bu böyle ne güzel oğlan, sarı saçlı, bilye gözlü!." diye okşuyor.

Ninem de bizimle oturuyor. Onun masallarını Martin'e çeviriyorum, bayılıyor. Bizden ayrılmak istemiyor. Onun ninesi Dormund'daymış. Ara sıra gelip yarım gün kalırmış, ama görmedim.

Bir gün Martin beni çekti: "Haydi Cevriye bize gidelim. Bizim ev değişik. Bizim ev yeni. Bizim evin asansörü var..." dedi.

Buna çok sevindim. Sevincimden uçacaktım. Hemen koşa koşa gidip o yüksek apartmanlardan birinin kapısına vardık. Martin zile bastı. Çaldı uzun uzun. Yukarıdan bir ses geldi:

"Martin, sen misin?"

"Benim anneciğim..."

Kapıyla ev arasında ses düzeni vardı demek. Bunu ilk görüyordum. Kapıyı açmadan denetliyorlardı, zili çalan kim, gelen neci?

"Gelmek mi istiyorsun yukarı?"

"Gelmek istiyorum anneciğim. Yanımda arkadaşım var."

"Kim arkadaşın, yabancı mı?"

"Yabancı anneciğim, ama arkadaşım..."

Almancayı iyi anlıyordum. Annesinin Martin'e söylediklerini de anladım: "Yabancı arkadaş istemem Martin! Getirme! Öteberilerimizi çalar..."

Birden utandım, bumbuz oldum orada. Titremeğe başladım. Nerdeyse düşüp bayılacağım, dişlerim kitlenecek, belki de öleceğim. Martin de kıpkırmızı kesildi. Dudakları titreyip duruyordu, neredeyse ağlayacaktı. Hemen kendimi toparladım. Martin'in elinden tuttum: "Bize gidelim..." dedim usulca. "Ne olur Martin, hemen bize gidelim..." Çektim elinden. Sersem sepet yürüdük. Merdivenlerden ölü gibi çıktık.

Annem arka avluda giysi yıkıyordu. Ninem sedirde hırka örüyordu. Kedimiz cancan da dizlerinin dibine yatmıştı. Ablamla abim okuldan gelmemişlerdi daha. Babam demirdökümde işteydi. Hiç konuşmadan sedire oturduk. Ninem hemen, "Sizde bir acayiplik var! Ne olduysa çabuk anlat Cevriye!" dedi. "Biri size kötülük mü yaptı? Söyle çabuk, bir şey mi var?"

"Var..." dedim usulca.

"Ne var?"

Olanı biteni anlattım. O zaman Martin ağlamaya başladı. Hıçkıra hıçkıra ağladı. "Ağlama Martin, sus *bitte!*" dedim. "Annem haklı. Daha bizi tanımıyor. Bizi hırsız sanıyor. Biliyorsun yabancılar içinde de tek tük hırsızlar çıkıyor..." dedim. Martin'i bir türlü susturamadım. Hep ağladı, ağladı. Onu yalnız bırakır mıyım, tuttum ben de ağladım.

Ninem birden haykırdı: "Hayır olamaz! Eğer bir çocuk arkadaşını götürmüyorsa o eve bizim evimiz diyemez. Çok yanlış bu Alman'ın yaptığı.!"

Annem giysi yıkamayı bırakıp geldi. Olanı biteni ona da anlattık. Dinledi dinledi, sustu kaldı.

Ninem, "Kalkın!." dedi bize. "Şimdi gidip Martin'in annesiyle konuşacağız!." Çekti ellerimizden, kollarımızdan. Ninem önde, biz arkada yürüdük. Oyun yerinin kıyısında hızlı hızlı geçtik. Ben de Martin'in elinden çekiyordum. Yüksek apartmanın zilini nineme gösterdik, hiç çekinmeden, korkmadan bastı parmağını: "Ben ne dersem çevire-

devamı 7. sahifede

DAYANIŞMA OKURLARINDAN ŞİİRLER

GÖRÜNTÜLERİN DENKLEMİ

ak gerdanlı nilüfer gezinir mavi bir gölde
kaçırır yüreğini özlemin yetim sesi
anladım,
anladım çok uzaktır yollar
eridi mi adresi özgürlüğün ne
dostluğumuz mu tükendi
geri dönüyor gönderdiğim mektuplar

Kazım DOĞAN

12 EYLÜL NOTLARI

Atalay Tunç AKTAŞ

-1-

Akşamın alacakaranlığından
pat
diye
düşsen geceye
haliyle
görmez olur gözlerin.
Belki
aynı nedenden ötürü
kara derili
olana dek
kara derili
bunaltıcı sıcaklara
bu denli bağışıklı değildi!
Belki
o nedenle Şili'lininde
yürüyene de sokaklarında
on binli
yüz binli
bağışıklığı yoktu henüz
zama
zulme
faşizme!..

-2-

Ekmek ve hakkın sesine
her dilde
pus-sus
ve
özgürlük isteğini
ölümle yanıtlayan
üç senedir ülkemde
halklar arası
ortak düşman...
Şu üç sene zarfında
ortaya çıkan gerçek:
"öyle pek
pabuç bırakılası gürültü değil
faşizm denen meret"..
Nasılsa bir gün
sıra bize de gelecek!
Bu gerçekliğin gücüyle
yarınlardan
umudu yitirmemek gerek..
Gün gelecek göstereceğiz
he heyy be
bugünleri yoğuran sabırdır sabır
sabrın sillesi ağırdır
çok ağır!..

SÜRGÜN SOHBETİ

Olursun toprağından
çocuğundan
dostundan bir bir.
Nice güne aya
Çıplak sevgi
Ay ışığında beslenilen.
Kabarır sözü insanın
Defne ağacı gölgesinde.
Koklamak doyasıya dalını
Dostların dostların arasında...
Aralarından da uzakta.
Taşımak uzun soluklu yolculukta,
Zeytin dalını.
Korumak onuru
Sıtmadan haşarattan
El etmeden namerde.

Barış ALAŞAFAK